



Boldogházi HÍREK

*Jászboldogháza Község
időszakos lapja*

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**
5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.
Tel.: 06 (57) 460-023
faluuj sag@jaszboldoghaza.hu
www.jaszboldoghaza.hu

2012. MÁJUS

13. ÉVFOLYAM

2. SZÁM

250 Ft



„Áldjad a jó Istent, ki megáldá téged
Adván őreidül szerető szüléket.”

Arany János Domokos napra

A TARTALOMBÓL

Polgármesteri tájékoztató
50 éves az óvoda
Rendezvények

2. old.
14-17. old.
11-12. old.

Hivatása...
Magyar termékek
Redemptiós múltunkról

18. old
23. old
24. old

Anyák napjára

Május első vasárnapján az édesanyákat ünnepeljük. Ez a szép hagyomány egészen az ókorig vezethető vissza. Legelőször a régi görögök és rómaiak idejében rendeztek ünnepségeket, később ez a feledés homályába merült. Az ünnepség mai módja alig százéves múltra tekint vissza. 1911-ben egész Amerikában megünnepelték az anyák napját. 1914 óta pedig általánosan elfogadott ünnepé vált ez a szép kezdeményezés, s hamarosan eljutott Európába is. Magyarországon 1925-ben ünnepelték először az édesanyákat, amit a Magyar Ifjúsági Vöröskereszt honosított meg.

Az anyák napi virágcsokorba kössük bele a jóság, a szeretet, a megbecsülés és hála virágait is. Ha ezeket gondosan ápoljuk és őrizzük, akkor Édesanyánk mosolya is örökre megmarad.

Anyák napján köszöntsön e vers minden Édesanyát, Nagymamát, Dédit, Kismamát. A vers érdekessége, hogy a most 80. évében lévő bátyám szavalta 1-2. osztályos korában.

Csirke Lászlóné

Anyák napjára

Az én édesanyám lelke olyan, mint a nap melege.
Életet ad, nevel minket, szeretni tanít bennünket.
Ha apám haragos néha, anyám mindig elcsitítja.
Ha ölébe hajtom fejem, minden gondom elfelejtem.
Pedig nekem is van gondom, amikor a leckét mondom.
Ha megmagyarázza szépen, akkor minden szavát értem.
Ha valamelyikünk beteg, mindig ő szenved legtöbbet.
Éjjel-nappal mellettünk van, vigyáz reánk féltő gondnal.
Amikor jókedvvel játszunk, ő a legjobb játszótársunk.
Dalol, nevet, játszik velünk, ő az őrangyalunk nekünk.



Anyuról mondtuk...

Az én szememben tündérnek látszik anyukám. Nagyon különbözik a többi édesanyától, mert ő különleges, okos és nagyon szép. Szeret főzni, és a főztjei valami isteniek.

Kordács Bálint 4. osztály

Anyával nagyon szeretjük egymást. Ő mindig bízik bennem, és mindenben segít nekem. Sokat beszélgetünk mindenről, mindig érdeklődve hallgatja, mi történik velem az iskolában. Mindenben kitart mellettem, mindig érzem a szeretetét.

Klinkó Mónika 6. osztály

Én azért szeretem az anyukámat, mert szeret engem, kedves velem. Segít a tanulásban, finomakat főz. Ha meccsre megyek, mindig szurkol nekem és biztat, hogy jól focizzak.

Csinger Márk 3. osztály

Mindenki szereti az édesanyját, de én különösen szeretem. Mindent megad, amit csak szemem, szám kíván. Mindent megtesz azért, hogy szép gyermekkorom legyen, ha megkérdeznék, hogy mennyire szeretem könnybe lábadna a szemem, és mondanám, amennyire csak lehet.

Sándor Lili 7. osztály

Anyukámmal nagyon jó a viszonyom. Sokat segít mindenben, ami re megkérem. Mindennap sokat beszélgetünk az iskoláról. Nagyon szeretem őt.

Szabó Dorottya 5. osztály

Édesanyámmal a kapcsolatom már akkor elkezdődött, amikor még csak a hasábn voltam. Ő az az ember, akire mindig számíthatok, segít a bajban, gondoskodik rólam. Vele bármiről beszélhetek, hisz figyel rám, megért. Ő az, aki rengeteg áldozatot hoz érttem, és ezért felnézek rá. Most nyolcadikos koromra nagyon sok kitartásra, segítségre volt szükségem. Édesanyám volt az, aki támaszt nyújtott nekem ebben az időszakban.

Kordács Nóra 8. osztály

Polgármesteri tájékoztató

♦ Vízmű bérleti- üzemeltetési átadása

Ahogy már előzőekben is beszámoltam róla, a parlament 2011 decemberében elfogadta az új víziközmű-törvényt, mely alapján 2013.januárjától csak a legalább 50 ezer LE-et (lakos-egyenérték) kiszolgáló vízi-közművek üzemeltethetők. Ez a szám 2016-ig 150 ezer LE-re emelkedik. Ez a nagyságrend és a mellette felállított feltételrendszer azt határozza meg, hogy hazánkban csak pár „mamutcég” lesz életképes és engedélyképes szolgáltató. Ennek alapján a Jászág településeit is megkereste a Tiszamenti Regionális Vízművek Zrt. (továbbiakban TRV), mely folyamatosan tárgyalásokat folytat, és átveszi a közműveket üzemeltetésre. A tulajdonjog az önkormányzatnál marad, jogszabályban meghatározott mértékű bérleti díjat (kb. 100 ezer Ft/év) kapunk a jelenlegi létesítmények használatáért. A jogszabályi kötelezettséggel megszületett megállapodásunk értelmében 2013. január 1-től Jászboldogháza vízszolgáltatója a TRV lesz. A vízdíj mértékét is jogszabályokkal fogják meghatározni, melyre már az önkormányzatnak nem lesz ráhatása. A Strandfürdő és a vízellátását biztosító kutak az önkormányzatnál maradnak, így ennek üzemeltetését változatlan formában tervezzük biztosítani. A további részletekről, az ehhez kapcsolódó esetleges változásokról a későbbiekben tudjuk tájékoztatni a Tisztelt Lakosságot.

♦ Jegyzői feladatok ellátása

Ezúton is tájékoztatom a Tisztelt Lakosságot, hogy dr. Fehérvári Mária jegyzői jogviszonya 2012. ápr. 15-én megszűnt. Szeretném itt is megköszönni a 2,5 éves jegyzői munkáját, melyet önkormányzatunknál végzett. Távozásának oka, hogy az elfogadott új Önkormányzati törvény szerint a 2000 lakos alatti települések 2013 januárjától csak Közös Önkormányzati Hivatalban tarthatnak fenn, tehát valamely másik településsel kell együttműködnünk. Ennek értelmében a jegyzői álláshely megszűnik. Örülök annak, hogy a Jászágban kapott lehetőséget újabb feladatokra, mely minden bizonnyal előrelépés lesz pályafutásában. Sok sikert és jó egészséget kívánok hozzá! A jegyzői feladatok ellátására a Képviselőtestület

dr. Kovács Kornélt, Jászsós-szentgyörgy jegyzőjét bízta meg, határozatlan időre. Fogadóórája: minden Hétfő: 8-12, 13-16 óra között.

♦ Pályázat az óvoda felújítására

Az óvodai ellátást is magába foglaló Oktatási társulásunk nyújtotta be a Jászsós-szentgyörgy és Jászboldogháza óvodáinak felújítására irányuló pályázatot. Ennek keretében szeretnénk az óvoda hőszigetelését, nyílászáró-cseréjét és a vizesblokkok felújítását elvégezni. A tervezett beruházás közel 10 millió Ft, melyből 20 % önerőt kell vállalniuk az önkormányzatoknak.

♦ Betelepítésről szóló pletykák

Szeretném tájékoztatni a Lakosságot, hogy Jászboldogháza Önkormányzata részéről semmilyen szervezett betelepítést nem kezdeményeztünk, de még csak nem is tárgyaltunk ilyen ügyben senkivel. Sokféle pletyka kering a faluban, hogy bizonyos szomszédos településekről szervezett betelepítéssel szeretnénk a lakossági létszámot növelni. Engem is nagyon meglepett, mikor ezeket mesélték, de szeretnék mindenkit megnyugtatni, hogy ez csak valami „rossz tréfából” származó pletyka. Ennél többet ezzel a témával nem is kívánok foglalkozni.

♦ Járdák javítása, felújítása

Tájékoztatjuk a Tisztelt Lakosságot, hogy a település belterületén a járdák felújítását, javítását végezzük. Ezúton is kérjük, hogy aki a kapubejárójánál szeretné a gyalogos közlekedésre épített járdát a normál méretűtől eltérően erősebbre építtetni, az járuljon hozzá annak költségeihez. Kérjük, hogy a megépített új járdákra legyenek kellő figyelemmel! Amennyiben az károsodást szenved, javítása az ingatlan-tulajdonos feladata lesz, illetve az illetékes jegyző eljárást indít az ügyben.

Jelentkezni a Polgármesteri Hivatalban lehet Dalmadi Nándorné Marikánál, 57-460-011, 018-as melléken, a plusz költségekről a Polgármesteri Hivatal számlát állít ki.

Szűcs Lajos
polgármester

Meghívó

Kedves Boldogháziak!

Ebben az évben is megrendezzük a Strandnyitó—Civilnapot, 2012. június 2-án. A szervezésében az Önkormányzattal összefogva idén is részt vesznek a település civil szervezetei. Mindenkit szeretettel várunk programjainkon, jöjjenek ki hozzánk!

Tisztelettel

Szűcs Lajos



A lelkigyakorlatokról

Megtérése után Loyolai Szent Ignác mély lelki tapasztalatokat szerzett és nagy benső átalakuláson ment keresztül. Később reflektált arra, hogy Isten hogyan dolgozott az életében és szeretne volna, ha mások javára is válik mindaz, amit saját életében már hasznosnak talált. Hamarosan elkezdett segíteni embereken, „gyakorlatokat” mutatott nekik, amelyekkel életüket megreformálhatták, és ami által az Istennel való kapcsolatuk elmélyült. Később Ignác összefoglalta ezeket a tapasztalatokat és megszületett meg az a kis kézikönyv, amit Lelkigyakorlatos Könyvnek nevezett. A lelkigyakorlat-adás művészetét Ignác tanítványai is megtanulták és a megszülető jezsuita rend egyik legfontosabb apostoli tevékenysége lett a lelkigyakorlatos munka. A Lelkigyakorlatok a XVI-XVII. századi katolikus megújulás egyik legfontosabb motorja volt és Ignác kis könyvecskéje napjainkig tartóan is a keresztény szellemiség egyik legbefolyásosabb műve.

A lelkigyakorlatot végezni kívánók körülményei alapján többféle lelkigyakorlat alakult ki:

Prédikált lelkigyakorlat:

A lelkigyakorlat-adó „elmélgédeseket” tart, vagyis prédikációiban kifejti a keresztény tanítás egy-egy kérdését. A lelkigyakorlatozó végiggondolja, elmélyíti a hallottakat, és a szokásosnál összeszedettebben él a szentségekkel (szentmise, bűnbánat). Nagyszüleink szinte kizárólag ezt a lelkigyakorlatos formát ismerték. A számos templomban szokásos „nagyböjti triduumok” ilyen mintára működnek.

Ifjúsági lelkigyakorlat:

A fiatalok igényeihez alkalmazkodik, kiscsoportos beszélgetésekkel, esetleg önismereti, közösségi játékokkal színesítve. Tanítás itt is elhangzik, de emellett a résztvevők segítséget kapnak személyes kérdéseik átgondolásához és megbeszéléséhez. A közös imádságok, megosztás által a résztvevők hitükkel egymást is erősítik. Az ifjúsági lelkigyakorlat lehet egy-két napos, mint a Nagymarosi Találkozó, de a plébániák, lelkiségi mozgalmak csoportjai általában több napos ifjúsági lelkigyakorlatokat szerveznek.

Személyesen irányított („szentignáci”) lelkigyakorlat:

Elsősorban olyan fiataloknak és felnőtteknek, akik - miután már sokat hallottak és gondolkodtak Istenről - egyre inkább személyes, bensőséges kapcsolatra vágnak Vele. Az ember egyénileg imádkozik, és tapasztalatait rendszeresen megosztja a lelkigyakorlat-adóval. A lelkigyakorlat meditációs „gyakorlatokból” áll. Ezek témája általában egy-egy bibliai szakasz, vagy a lelkigyakorlatozó élettörténete, jelene, jövője. Szent Ignác eredetileg 30 napos lelkigyakorlatába 8, 5, 3 nap alatt is bele lehet kóstolni.

Hivatástisztázó, „életút-választó” lelkigyakorlat.

A személyesen irányított lelkigyakorlatnak olyan változata, amelyben fokozott hangsúlyt kap, hogy a lelkigyakorlatozó

komoly, sorsdöntő választás előtt áll (szakmailag, vagy életállapotát érintően: házasság? papság? szerzetesség?). A választás a 30 napos szentignáci lelkigyakorlat szerves része, de rövidebb lelkigyakorlatok (8-10 nap) során is megvalósítható. Sokan végeznek személyesen irányított lelkigyakorlatot azért, hogy döntésük ne külső hatások eredményeként, hanem szabadon, belső meggyőződésre és az Istennel kialakult kapcsolatra épülve szülessen meg.

Klasszikus, 30 napos ignáci lelkigyakorlat

A Lelkigyakorlatos Könyv felépítését követő nagy lelkigyakorlat. 4 hétből áll. Az első a megtérés, bűnbánat hete, a második Krisztus követése áll a középpontban és a választás. A harmadik hét a megfeszített Krisztus, a negyedik hét pedig a feltámadt Krisztus szemlélésével telik. Ez a lelkigyakorlat nagyon intenzív benső átalakulásokra és Jézus Krisztussal való mély találkozásra ad lehetőséget. Szent Ignác szerint viszont ilyen hosszú lelkigyakorlat csak keveseknek való. Ő főleg olyanoknak ajánlja, akik életállapotukról szeretnének dönteni, vagy, akik mások szolgálatában élnek, és sok ember javára lehetnek. A 30 napos lelkigyakorlat számos ignáci lelkiségű szerzetes közösség noviciátusi programjának része.

Csendmeditációs lelkigyakorlat:

A személyes istenkapcsolatot tovább mélyítő lelkigyakorlat, mely bevezet a mély csend világába és a zaklatott hétköznapokban is élhető, szemlélődő, „kontemplatív” életmódba. Magyarországon ennek az egyre ismertebb lelkigyakorlatos formának az a változata terjedt el, amelyet Jálcs Ferenc Németországban élő magyar jezsuita dolgozott ki, ami az keleti ortodox keresztény hagyományban gyökerező, de nyugaton is elterjedt Jézus imához kötődik. Elsősorban olyanoknak ajánlott, akik a szentignáci lelkigyakorlatot elvégezték, illetve akik önismeretben, a keresztény hagyományban és a ki nyilatkoztatás megismerésében már elmélyültek. A lelkigyakorlat hossza 10, esetleg 8 vagy 6 nap.

Lelkigyakorlat a mindennapokban:

Akit életkörülményei akadályoznak abban, hogy több napra elvonuljon személyesen irányított, vagy csendmeditációs lelkigyakorlatra, de azt tudja vállalni, hogy naponta vagy kétnaponta imádságra fordít fél-egy órát, az mindennapi élete keretei között is végezhet lelkigyakorlatot. Vezetőjével hetente-kéthetente találkozáva a lelkigyakorlatot néhány héten vagy hónapon keresztül végzi.

Gyűjtötte:

Csergő Ervin plébános

Újabb három erdélyi tette le községünkben az állampolgársági esküt

Luka József, felesége Etelka és fiuk Zoltán március 14-én tették le a Polgármesteri Hivatalban az állampolgársági esküt. Ennek kapcsán kérdeztem őket:

– *Mikor gondoltak arra, hogy jó lenne megszerezni a magyar állampolgárságot? Az egyszerűsített honosítási eljárás bevezetése vezette Önöket erre a döntésre?*

Luka Etelka: Természetesen régen is gondoltunk arra, hogy jó lenne megszerezni a magyar állampolgárságot, de amit hallani lehetett, hogy mennyi utána járás van, és milyen körülményes az ügyintézés, nem vágtunk bele. Mi úgy is magyarnak tudtuk magunkat, ha a személyes okmányainkat román hivatalok állították ki. Most, hogy meghozták a törvényt az egyszerűsített honosítási eljárásról, és hallani lehetett, hogy egyre többen megkapták a magyar állampolgárságot, mi is kérvényeztük, és nagy örömeinkre meg is kaptuk.

– *Hogyan élték át az eskütételt? Milyen érzések járták át bennőket?*

Luka József: Mindenesetre felmagasztaló volt. Igen. Igen.

Luka Etelka: Ez erkölcsi elégtétel. Sem anyagi, sem semmilyen más vonzása nincs. Amikor 1 éves voltam, senki nem

kérdezte, hogy hová akarok tartozni. Fájdalmas, hogy vannak ilyen helyzetek, amikor az ember feje fölött döntenek. Így most helyreálltak a dolgok.

– *Hogy érzik, az életük mostantól változni fog-e valamiben?*

Luka József: Nem, lényegében nem.

Luka Etelka: Most nincs elképzelésem, hogy miben változtathatná a életemet, de a tudat, hogy megvan a magyar állampolgárságom, elégtételt jelent.

– *Kifejejtetem a kérdést: melyik évben születtek?*

Luka József: Én 1942-ben születtem Marosvásárhelyen.

Luka Etelka: Én Farkaslakán születtem 1943-ban. 1 éves koromban román állampolgár lettem akaratomon kívül.

– *Mit üzennek a magyarországi magyaroknak?*

Luka Etelka: Szép gesztus volt. A székelyekben benne van a „csakazértis”, és ennek köszönhető, hogy mind a mai napig meg tudták őrizni hagyományaikat, kultúrájukat. Talán egy kicsit több odafigyelés kellene a magyarok részéről, hogy az idegenek ne higítsák fel annyira a kultúrájukat.

Csergő Ervin plébános



Felhívás

Kedves Olvasók!

A BOLDOGBT Egyesület tisztelettel kéri az Önök segítségét idei célkitűzése megvalósításához.

Június 2-án szeretnénk az egykori **tápiói iskola** helyét megjelölni. Az emlékkövet a felújított kereszt mellé helyezzük. A kőbe helyezett márványtáblára a következő feliratot tervezzük:

ITT ÁLLOTT A KÖRNYÉKBELI GAZDÁK ADAKOZÁSÁBÓL 1894-BEN ÉPÜLT RÓMAI KATOLIKUS ISKOLA ÉS IMAHÁZ. MELLÉ 1896-BAN KERESZT ÉS HARANGLÁB KÉSZÜLT. 1908-1972 KÖZÖTT MISÉS KÁPOLNAKÉNT SZOLGÁLT. KÖZELÉBE ÉPÜLT ÚJ ISKOLA 1908-1965 KÖZÖTT MŰKÖDÖTT.

HOFFMAN JÁNOS
KOVÁCS ARANKA
PAUL TIBOR
KERÉKGYÁRTÓ JÓZSEF

VERES ANTAL
FEJES VILMA
BUGA ELEMÉR
FARÁDI LÁSZLÓ

GOJZER GYÖRGY
FÁBIÁN LAJOS
JUHÁSZ JÁNOS

BOLDOGBT EGYESÜLET, 2012

Kérjük, ha a felsoroltakon kívül, tudnak még olyan személyekről, akik ott tanítottak, jelezzék.

Aki tud hollétükről, hozzátartozóikról, kérjük tudassa, szeretnénk meghívni a rendezvényre.

Várjuk régi tanítványok jelentkezését. Örömlénk, ha emlékeiket, fotóikat megosztanák velünk.

Várom szíves segítségüket a 06-20-9427 997 mobil számon vagy ica@materia.hu email címen,

köszönettel: Veliczkné Koncsik Ica

A BOLDOGBT Egyesület

2011. évi közhasznúsági beszámolója

Az egyesületek közhasznú tevékenységét szabályozó 224/2000.sz. kormányrendelet írja elő, hogy azon szervezetek, melyeket a Bíróság közhasznú szervezetté nyilvánított, évente kötelesek tevékenységükről beszámolni.

Pénzügyi beszámoló

Bevétel (Ft)		Kiadás (Ft)	
Nyitó pénzkészlet (2011.01.01)	268 711	Rendezvény, megemlékezés	147 049
Tagdíj	124 000	Iskola emléktábla	142 500
Magán személyek támogatása	116 500	Posta	32 100
Bank kamat	407	Bank	2 910
Adó 1%	194 794	Támogatás (közhasznú)	6 000
Összesen:	704 412	Összesen:	330 559
		Záró pénzkészlet (2011.12.31)	373 853

Szöveges értékelés

Az Egyesület fő feladata a Jászboldogházáról elszármazottak összefogása, a hagyományok ápolása, a kulturális, természeti és települési értékek megőrzése és gazdagítása.

2011-re kitűzött programjainkat teljesítettük.

- Tovább folytattuk a régi iskolai emlékhelyek kialakítását. Az alsó-boldogházi iskola helyén felállított emlékkő a Faluvédő és Szépítő Egyesülettel közösen, az önkormányzat támogatásával, illetve a 2010. évi adó 1% felhasználásával valósulhatott meg.
- Részt vettünk a Civil-napon és a XVIII. Jász világtalálkozón.
- A boldogházi nyugdíjasokkal közösen rendeztük a kerekévfordulósok születésnapi köszöntését, amire egyre nagyobb számban látogatnak haza tagjaink, örülnek a találkozásnak. Nagyon köszönjük a lehetőséget, a találkozó szervezőinek a munkáját és a szívélyes vendéglátást.
- Megalakulásunk 10. évfordulójára eddigi munkánkat, rendezvényeinket, tagjaink tablóját egy képes kiadványban mutattuk be.
- Családfa kutatást és különböző kiállításokat szerveztünk.
- Bajor István tagtársunk részvételével támogattuk a Hármaskerület kézi aratóversenyét.
- Mindenszentekkor közösen emlékeztünk elhunytjainkra a temetői emlékoszlopoknál. Kövér Gyula és családja támogatásával felavattuk az ismeretlen katona sírját.
- Egyesületünk tagsága (a beszámoló időpontjában) 146 fő.

2012-es céljaink között szerepel:

- Részt kívánunk venni az önkormányzat és a civil szervezetek összefogásával rendezett Civil-napon. Segíteni szeretnénk a helyi civil szervezetekkel a szorosabb együttműködést.
- A tápiói iskola és kápolna helyén emlékkövet állítunk, melyet a Faluvédő és Szépítő Egyesülettel együttműködve, a 2011. évi adó 1% felhasználásával kívánunk megvalósítani.
- Az Ezüstkor Nyugdíjas Egyesülettel közösen köszöntjük a kerekévfordulós tagjainkat 2012. augusztus 25-én.
- Megemlékezést tervezünk az 1951-1953 közötti kitelepítésekről. Kutatjuk a kitelepített és a befogadó családok élő tagjait, leszármazottait. Gyűjtünk visszaemlékezéseket, fotókat, címeket. Kérünk mindenkit, hogy segítse munkánkat.
- Harmad ízben részesültünk az adó 1%-os utalásából, melyet minden támogatóknak hálásan köszönünk. Céljaink megvalósításához továbbra is kérjük támogatóink segítségét.

Adószámunk: 18714519-1-13

- Tájékoztatásul közöljük, hogy egyesületünk tisztségviselői semmiféle anyagi vagy más természetű juttatásban nem részesültek.

2011. április 15.

Veliczkyné Koncsik Ilona
elnök

Tűzoltó Egyesület

2012 február 25-én tartotta éves közgyűlését a tűzoltó egyesület. A közgyűlésen beszámoló hangzott el az elmúlt évben végzett munkáról, illetve a 2011-es év gazdálkodásáról, valamint az ez évi tervekkel ismerkedhettek meg a jelenlévők. Megjelent az ülésen a Polgármester úr, a Jegyző asszony, valamint részt vett Főzer Tibor tűzoltó alezredes a jászberényi tűzoltóság parancsnoka.

Főzer Tibor parancsnok ismertette a katasztrófavédeleminél illetve a tűzoltóságnál bekövetkezett szervezeti és személyi változtatásokat, főleg azokat a jogszabályokat amelyek az önkéntes tűzoltókat, így természetesen egyesületünket is érinti.

Az új előírásoknak való megfelelés sajnos igen sok anyagi ráfordítást igényel egy-egy kisebb egyesületnél is, de úgy döntöttünk, hogy ameddig a lehetőségeink engedik megpróbálunk mi is alkalmazkodni az új helyzethez.

A közgyűlés késő estébe nyúló baráti beszélgetéssel fejeződött be.

Március 17.-én szombaton bált rendezett a tűzoltó egyesület a helyi sportszarnokban. A rendezvény eredményes volt, közel 400.000 forinttal gyarapodott az egyesület. A bál bevételéből működési kiadásainkat finanszírozzuk.

Ezúton szeretném megköszönni mindazoknak a támogatását, akik készpénzzel, tombolatárgy felajánlással, illetve munkájukkal segítették a rendezvény sikeres lebonyolítását.

A tűzoltó egyesület 2011. évi pénzügyi beszámolója:
Önkéntes Tűzoltó Egyesület Jászboldogháza 2011 évi pénzügyi elszámolás

Nyitóegyenleg: 2011. január 01-jén : 273.513 Ft.

Bevételek:

Támogatások:	Önkormányzattól : 229. 000 Ft
	Magánszemélyektől : 35. 000 Ft
Pályázati bevétel : OKF pályázat :	500. 000 Ft
Adó 1% :	153. 046 Ft

Tagdíj:	2011. évi	48. 000 Ft
Eladott UAZ Gk. ára:		160. 000 Ft
Kamat:	Tak. szöv.:	760 Ft
Bevételek összesen:		1.125. 806 Ft

Kiadások:

Gk. felelősség bizt.:	37. 092 Ft
Üzemanyag vásárlás:	160. 100 Ft
Gk. műsz. vizsga :	49. 676 Ft
Számlavezetési díj :	27. 600 Ft
Eszköz, anyag vásárlás :	636. 650 Ft
NCA: tám. vissza utalás:	100. 000 Ft
Működési költség :	79.065 Ft
Kiadások összesen :	1.090. 183 Ft
Záró egyenleg: 2011 dec. 31-én:	309.136 Ft

*Szűcs Gergely
Egyesület elnöke*

A Polgárőr Egyesület

Készenléti rendőrség Jászboldogházán

A készenléti rendőrség tavaly szeptemberben jelent meg először községünkben bűnmegelőzési céllal. Ugyanis 2011-ben megszorodott a bűncselekmények száma nemcsak településünkön, de a környező falvakban is. A készenléti rendőrök megjelenésükkel Jászboldogháza biztonságát, nyugalomát nagyban segítették, és jelenleg is segítik.

A községben lakók véleménye kezdetben megosztott volt, de végül is a visszajelzések alapján megállapítható a lakosság pozitív értékelése és hozzáállása. Bizonyítékul szolgál erre, hogy egyre több kerékpárt szereltek már fel világítással.

A készenléti rendőrség munkáját segíti a helyi polgárőr egyesület. A polgárőr irodában télen melegedőt, pihenőt biztosítottunk.

Sajnos mindannyian hallottuk már, hogy a csíkosi erdőt a fa tolvajok nagyon megritkították, a határban pedig a zsványok a gazdák földjéről igyekeztek elcsenni a terményt.

Ennek megakadályozására később megjelentek a készenléti rendőrség lovas alosztályának munkatársai is, akik a község tanyavilágát és a csíkosi erdőt felügyelték, és megnehezítették a nem jó szándékkal érkezők "munkáját".



Simon Ottóné

Fotó: Simon Ottóné

Faluvédő és Szépítő Egyesület

Szép Udvar verseny-2012

A jászboldogházi, immár harmadik alkalommal hirdeti meg a *szép utca* és *szép udvar* versenyt a településen. Minden évben más és más ingatlan és utca kapja az elismerést. Kérjük a lakosságot, csatlakozzanak a versenyhez, szépítsék, rendezzék lakókörnyezetüket, tartsák rendben a lakóhelyüktől távolabb eső ingatlanaikat is, hogy az ne rontsa a faluképet. Ebben az évben a zsűri *egy szép utcát*, és *két szép udvart* fog kiválasztani. Egyiket a településen lévő ingatlanok közül, a másikat a közösségünket körül ölelő tanyák közül szeretnénk kiemelni.

Bírálati szempont a szép utcára vonatkozóan: fontos, hogy az utca összképe, amennyire lehetséges, rendezett, tiszta, igényes külsőt mutasson. A *szép udvar* kiválasztásánál pedig fontos az ingatlan utcai részének állapota, illetve az udvar hangulatos, barátságos, gondos külseje.

Az elbírálás május végén lesz. A verseny eredményhirdetésére pedig a Civil napon (június 2-án a Strandfürdő területén) kerül sor.

A nyertes ingatlanok tulajdonosait hagyomány szerint egy falra helyezhető kerámia táblával díjazzuk, a nyertes utca jutalma pedig, az utcában elhelyezhető *Jászboldogháza szép utcája feliratú*, virágos elismerő tábla lesz.

Kérjük az előző években *Szép és Virágos utca* kitüntetésben részesült utcák lakóit, gondozzák a dísztáblába kiültetett virágokat.



Kívánom, legyenek büszkék a kitüntető címre, legyen kedvük, kitartásuk és erejük szépíteni utcájukat, ill. a *szép udvar* kitüntetettek udvaraikat, hogy évek múltával is azt érezzük, **igen, ezek a minősítő táblák jó helyre kerültek.** 2010-ben Kossuth L. u., Lehel u., 2011-ben Vezér u., 2012-ben pedig.....utca érdemelte ki az elismerést.

Várjuk tevékeny együttműködésüket, kitartó szépítő munkát és eredményes szereplést kívánunk a verseny folyamán.

Faluvédő és Szépítő Egyesület

Élet a Tájház udvarán

Jászboldogházán hat évvel ezelőtt (a XII. Jász világtalálkozó idején) az értékmegőrzés készítette a lakosságot arra, hogy egy Tájházat hozzon létre, ahol a régi mindennapok életét, használati eszközeit is bemutatják. A régi falusi, (tanyasi) élet emlékein kívül, szeretnénk, ha sor kerülhetne a hagyományos mesterségek bemutatására is, sőt ha egyszer felépül az udvaron a kemence, régi hagyományos ételek készítésére, kenyérsütésre is sor kerülhet majd.



A népzene, a néptánc szerepe, szeretete fellelhető közösségünkben is (hála a tehetséges fiatalokból álló Árvalányhaj néptánc együttesnek, a felnőtt Csillagvirág kórusnak, akik több műfajban is jeleskednek, és nem utolsósorban az iskolás néptáncsoportnak köszönhetően), de milyen szép lenne, ha a hagyományos mesterségekhez értő emberek is megmutathatnák, hogyan készül kezük nyomán az érték, hogyan lesz a cirokból seprű, a fűzfavesszőből kosár, egy darab fa megfáragva hogyan kel életre a kezükben.

Célunk a hagyományos mesterségek továbbvitele, ezt össze lehetne kötni a falusi turizmussal. Elsőként a Civil napon szeretnénk egy árusítással egybekötött, kézműves bemutatót megvalósítani a Tájház udvarán. Esetleg, amíg elkészül egy-egy seprű vagy csipketerítő, addig egy bográcsban ebédre megfőhetne valami finom hagyományos étel - azt követően pedig a nyár folyamán programként 1-1 alkalommal, 1-1 mesterség, kézműves tevékenység bemutatására szeretnénk, ha sor kerülne...- hirdetés, kiplakátolást követően.

Szeretnénk, ha vállalkoznának, csatlakoznának programunkhoz azok a kedves helybéliek, akik ismernek olyan kézműves tevékenységet, aminek munkafolyamatát szívesen bemutatnák az érdeklődő látogatók részére (akár árusítással egybekötve).

Hogy mire gondolunk? Pl. seprűkötés, kosárfonás, égetett tortakészítés, csipkeverés, hímzés, horgolás, szőnyegkészítés, fafaragás, kovácmesterség, kukoricafosztásból tárgyak készítése, de helyet kapnának furulyakészítés, mozaikolás, festés, üvegfestésben és egyéb kézműves tevékenységekben

jeleskedők is. (Akár fotó és videó felvétel is készülhetne a munkafolyamatok megörökítéséről.)

Szívesen elfogadunk ezzel a témával kapcsolatban ötleteket, javaslatokat.

Keressük fel a régi hagyományos mesterségekhez értő embereket. Ne hagyjuk elveszni, őrizzük meg a múltat, **töltsük meg élettel a Tájház udvarát!**

Faluvédő és Szépítő Egyesület nevében Szűcs Gergelyné



Portrék a civil szervezetekből

FALUVÉDŐ ÉS SZÉPÍTŐ EGYESÜLET



Matók Pálné

Matók Pálné /Oláh Margit Magdolna/ vagyok.

Itt, ászbaldogházán éltem le eddigi életem. Családom minden tagja itt él. Két fiam a Motoros Club alapító tagjai, akik sokat tesznek azért, hogy minél többen megismerjék Jászbaldogházát. A jó szervezésnek köszönhetően, az évente (májusban) megrendezésre kerülő motoros találkozóra az ország minden részéről érkeznek.

Fiatal koromban kézilabdáztam, akkor is hírül vittük csapatommal

Boldogháza jó hírét, hiszen nagy városok csapatait is magunk mögé utasítottuk (pl.: Szolnok, Hódmezővásárhely, Békés, Szeged). Feljutottunk az NB III-ba.

Érettségi után a községben kezdtem el dolgozni az Aranykálász Mgtsz-ben, ahol tizenhat évig könyveltem a gazdasági eseményeket. Ezután három évet a Radiátorgyában dolgoztam pénzügyi előadóként.

Később próbálkoztam mint mezőgazdasági kistermelő, de nem úgy alakultak a dolgok a privatizáció során, ahogy szerettem volna, így kénytelen voltam ezt a tevékenységem abbahagyni.

Sikerült a jászberényi Aprítógépgyár számviteli irodájában

elhelyezkedni. Tizennyolc évig voltam bejáró. Innen jöttem el 2010. január 15.-ével nyugdíjba. Ez nagy megkönnyebbülés volt nekem és a családomnak is, mert az unokáimnál sokat tudok segíteni. Egyszerűbb lett a 87 éves anyukámnál is a segítség.

Nyugdíjba vonulásom első pillanatától biztos voltam abban, hogy valamit szeretnék tenni a faluban.

Egyre többet láttam a Faluvédő és Szépítő Egyesület önkénteseit tevékenykedni, munkájuk által egyre szebbé vált a település. Jelentkeztem, és nagy szeretettel fogadtak. Ez egy nagyszerű csapat, akik félszavakból is megértik egymást, hiszen a cél ugyanaz. Van egy nagyszerű vezetőnk Szűcsné Sziliczei Marika személyében, akinek nagyon sok ötlete és akarata van. Azt szeretné megvalósítani, amit Mikszáth Kálmán megfogalmazott: „aki nem ápolja a múltat, az nem érdemli meg a jövőt”. Nagyon szeretném, ha egyre többen lennének, egyre többen csatlakoznának hozzánk, hiszen sokat tehetnénk unokáink érdekében, mert „a földet tőlük kaptuk kölcsön”, és ezt meg kellene becsülni.

Itt kérek mindenkit, hogy amivel tudja, támogassa kis csapatunkat, hiszen mindenkiért dolgozunk.

Minden ötletre nyitottak vagyunk a múlt ápolásával, a jelenel és a jövővel kapcsolatban. Legyünk igényesek környezetünkre, próbáljuk az utcákat rendbe tartani, hogy az átutazó jó érzéssel hagyja el községünket.

Nagyon szeretek itt élni, ebben a kis faluban családommal és férjemmel, aki szintén nyugdíjas.

BOLDOGBT EGYESÜLET



Muhari Kálmán

Életutam 1942. május 23.-tól napjainkig.

A jelzett napon harmadik Muhari Kálmánként születtem (akkor még Jászberényben) a sósági tanyán a Pelei út mellett (azért nem kell szó szerint érteni). A nagyapámék tanyáján igen népes – három generáció – élt együtt. A minimális létszám 11 fő volt. Az apáca nagynénikék havonta-kéthavonta látogattak bennünket, és ők ilyenkor legalább négyen jöttek.

Mindenesetre mi, gyerekek nagyon boldogok voltunk, mert so-

kan kényeztettek bennünket.

A háború befejezése után bekövetkezett újra éledést követően a családi gazdaság Abonyban 50 kh. föld bérletére kötött szerződést, és Kálmán a családjával (édesapám) 1946 őszén elköltözött a bérelt földre. Nagyszüleim és a család többi tagja maradt a tőketanyán (itt Boldogházán), ahová családi ünnepek alkalmával és a búcsúra, mindig boldogan jártunk vissza. A boldogházi búcsú az egész familia részére olyan jeles nap volt, hogy sok esetben időszámítási alapként működött (a boldogházi búcsú előtt – a boldogházi búcsú után).

Általános iskolai tanulmányaimat Abonyban kezdtem 1948-ban, és 1956 – ban fejeztem be.

A honvágy kb. 15 éves koromig nagyon erősen élt bennem. Ezzel kapcsolatban 1953-ban - Erzsébet nővéremmel együtt szövegettük álmunkat, ugyanis fölcillant a remény, hogy Péter nagybátyámmal –aki Abonyból nősült, és a tőketanyán lakott-úgymond otthont cserélünk (az ő felesége Abonyba vágyott, mi meg Boldogházára).

Sajnos a családi vagyon megosztás lezárása úgy végződött, hogy a menyecske vágya beteljesült – Abonyba költöztek, a gyerekek nem, pedig már ekkor öt testvér sorakozott mellett. Én, aki a tanyán született és tanyán felnőtt első fiúgyermek, úgy terveztem, hogy folytatam az előző Muhari Kálmánok örökségét, gazdálkodni fogok. Édesapám Abonyban a templomtól 5 kilométerre lévő 20,5 kh. tanyás saját tulajdonú birtokon gazdálkodott. Az alap adott volt,

mindaddig, - emlékszem vissza, - 1959-ben apuka „ meghívott vendégként” naponta járt a Tanácsházára. Egyszer azzal jött haza: „NO ANNYA EHÚZZÁK A MI NÓTÁNKOT IS”. Tudniillik Abonyban az „önkéntesen” vállalt TSZ tagságért mindenki kapott egy nótát, amit a falu utcáin felszerelt hangszórók világgá kürtöltek Örömhír volt. Már akinek!

Terveimet feladva 1959 őszén megvettem életem második útját Budapestre, és elszegődtem az építőiparba segédmunkásnak. Festőkhöz kaptam biztatást, de asztalos műhelybe kerültem.

A gondviselésnek köszönhetem, hogy olyan szakmai társaságba kerültem, hogy minden tölem idősebb „szaki” külön-külön példakép volt. Sokan érkezünk egyszerre. Elcsapott katonatisztek, műhelyüket államosított asztalosok, bognárok, szíjjártók. Hiszem, hogy az új légkör is hozzájárult ahhoz, hogy a pesti forgatagban nem veszttem el.

Szabad időmet kihasználva beiratkoztam gimnáziumba, majd főiskolára és a végén hidépítő mérnök diplomát szereztem. Szakmai pályafutásom a képzettségek megszerzésének megfelelően módosult. Segédmunkásból szakmunkás, majd asztalos mester. Művezetéből építésvezető, fő-építésvezető, kis szövetkezetnél főmérnök, majd kisvállalkozó.

1994-ben tisztviselői állásra pályáztam, nyertem, tisztviselő lettem.

Hivatalos pályafutásomat 2006-ban Remeteszőlös polgármestereként zártam.

Családi életem 1968-ban kezdődött. A párválasztás úgy sikerült, hogy a mai napig az első feleségemmel élek. Két fiú gyermekünk született. Öt unokánk van.

Az életünk nagy részét a feleségem szervezte, de emellett derekasan kivette a részét az anyagiak biztosításában is. Az éves szabadságunkat sok alkalommal a távolabbi világ megismerésére fordítottuk. Erdélyt sokszor végig jártuk. A Csíksomlyói búcsút nélkülünk nem tartják meg. Láttuk Japánt és a Szentföldet is.

Jelenleg Remeteszőlösön élünk az idősebb fiunk családjával, ahol négy aranyos királylány gondolatát kell figyelni, vágyaikat teljesíteni.

A visszatekintés után hálát adok Istennek az eddigi életemért, és az eljövendőt köszönöm.

Remeteszőlös, 2012.02.14.

Muhari Kálmán

POLGÁRŐR EGYESÜLET



Ifj. Szűcs Gergely

A polgárőrséget, mint tudjuk, önkéntesség jellemzi, a szolgáltatást nem jár honorárium, szabadidőben kell végezni, amely nem kis felelősséggel és figyelemmel jár.

Mi mindig örülünk, ha egy új belépő jelentkezik. Ez esetben Szűcs Gergelyt hívtam meg, akivel elbeszélgettem, érdeklődtem, miért is döntött úgy, hogy polgárőr szeretne lenni.

Kedves Gergő, egy rövid bemutatkozást kérek.

- Szűcs Gergelynek hívnak. 1990-ben születtem. Születésem óta Jászboldogházán lakom. A Szolnoki Műszaki Szakközép- és Szakiskola Környezetgazdálkodási Tagintézményében érettségiztem. Érettségi után a technikust is elvégeztem,

így környezetvédelmi- és vízgazdálkodó technikus szakmát szereztem. Mellette megszereztem a mezőgazdasági technikus képesítést is.

Jelentkeztem a Szolnoki Főiskola Mezőgazdasági szakára, melyet jelenleg levelező tagozaton végzek.

- Mikor gondoltál arra, hogy polgárőr szeretnél lenni?

- Régóta figyelemmel kísértem a helyi polgárőr egyesület munkáját. Úgy döntöttem, hogy én is jelentkezem polgárőrnek. Ezt az elképzelésemet sikerült is megvalósítani, hiszen 1 éve tagja vagyok az egyesületnek. Bozsó Laci bácsi régi tag az egyesületben, akitől sokat tanulok a közös szolgálatok során, tapasztalatait megosztja velem.

- Mivel foglalkozol szabadidődben, mi a hobbid?

Kicsi korom óta érdekel a mezőgazdaság, és ezen belül főleg az állattenyésztés. Az elvégzett iskoláim is ehhez az irányhoz kapcsolódnak. Szüleim és nagyszüleim is ezzel foglalkoztak, így ebben nőttem fel. Most már én is ezt csinálom, ez a munkám és egyben a hobbim is. A jövőben is ezen a pályán szeretnék maradni.

- Köszönöm szépen az interjút.

Simon Ottóné



CONDORS M.C.

2012. MÁJUS 11-13.

XIV. MOTOROS TALÁLKOZÓ

Jászboldogháza, strandfürdő

TÁMOGATÓK



PÉNTEK

EGO
PROJECT

DOSSIER

VASMAGSKA



DOGS

Jerry Lee Lewis
Memorial Band

AB/CD

Kalapács

SZOMBAT

EXPERIENCE

ROCKJAM
ROAD

Célcél Detall Hungary

Koldö
Rockin' Rockin'



SHOWMASTER: RUMOS SZASZA

BELÉPŐ: 3000 FT

INFO: 06-30-670-4728

06-70-511-4252

WWW.CONDORSMC.COM

condorsmc@condorsmc.com

SZÁLLÁS-
LEHETŐSÉG
A RENDEZVÉNY
HELYSZÍNÉTŐL
5 KM-RE

GYÖRGY KASTÉLY
ÉTTEREM ÉS PANZIÓ
2357 Tápételegy, Tücsök Műhely út 2.
+36-33-583-546, +36-30-9555-770
www.gyorgypanzio.hu

A találkozó
területén
kiosztott és meg-
vásárolt
élelmiszert
a helyszíni helyi
üzleteknek adják.

2012. május 26. Jászberény- Jászboldogháza - Bartal tanya Hagyományok hétvégéje



A JÁSZFÖLD
Hagyományörző-Egyesület
tisztelettel és szeretettel meghív
minden kedves érdeklődőt
hagyományörző hétvégéjére!

**A
PROGRAMOK
LÁTOGATÁSA
DÍJTALAN!**

PROGRAMOK:

- 7:30 Fogatok regisztrációja
8:45 Vigano AMI Jászboldogházi gyermekcsoport
9:00 **Megnyitó** köszöntőt mond: Tóth Ferenc JNSZ. megyei lovasszövetség fogathajtó szakág elnöke és Pócs János országgyűlési képviselő
9:00 **Lovas felvonulás** indul: Jánoshida Kastélytól - Jászboldogháza - Bartal tanya útvonalon
9:15 **CAN-C és SZLV fogathajtó verseny**
JNSZ megyei bajnoki forduló (póni - egyes - kettes fogat)
11:00 **Zümmögő Asszonykórus** Jászsószenygyörgy
11:20 **Jánoshidai Asszonykórus**
11:40 **Alattyáni Férfikórus**
12:00 **Jó ebédhez szól a nótá** Fehér Endre és Gágyzenekara Tóth Mácsai Árpád közreműködésével
13:00 **Rozmaring Asszonykórus** Jászsószenygyörgy
13:20 **Kocséri népdalkör**
13:40 **Jászberényi Hagymányörző Együttes** néptánc műsora
14:10 **Csillagvirág Kórus** Jászboldogháza
14:30 **Szentábrahádi Néptáncgyűtes**
15:00 **Jásztelki Vegyeskórus**
15:30 **Kocséri citerazenekar**
16:00 **Árvalányhaj néptáncgyűtes**

- 16:30 **Jászsági Hagymányörző Egylet**
- Jászsági életképek
17:00 **Porteleki Citerazenekar**
17:45 **Fogathajtó verseny díjkiosztás**
18:00 **Boróka Néptáncgyűtes** Székelyudvarhely
19:30 **Jásmagyarok Együttes**

21:30 **MAGYAR SLÁGERFESZTIVÁL:**

Kajos Kálmán zenés műsora Balázs Pali
Bunyós Pityu Magyar Rózsa
Didi és a L'amour

SZTÁRVENDÉGEINK:

Bunyós Pityu



Balázs Pali

Magyar Rózsa



Didi és a L'amour

Folyamatos programok:

10.00-16.00 óráig Játsszház,
18.00.-24.00. Táncházt, kézművesek vására,
(korongozó, kádár, szalmafonó, fafaragó, csipkeverő,
bognár, és az egyéb népi hagyományörző mesterségek).
Kézműves bemutató, állatsimogató, játszóház.

A rendezők a műsorváltoztatás jogát fenntartják.

A rendezvény fő támogatói:



Szakmai partner: Magyar Turizmus Zrt.



Együttműködő partnerek:

Polgárőrség, Rákócziújfalui Sportegyesület Lovasszakosztály, Jánoshida Fotószakkör
Elérhetőségeink: Szűcs Csilla 70/3637-830 • Szmetena Róbert 20/2589-220 • e-mail: jaszfold@pr.hu



Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap:
a vidéki területekbe beruházó Európa



Nyuszi próba

Remek volt a Nyuszi próba! Ebben a küzdelemben csak az alsó tagozatosok vehettek részt. Jó, hogy azon a napon nem tanultunk, hanem az ügyességünket tették próbára a tanár nénik, akik mindenre gondoltak, még menetlevelet is készítettek nekünk. Volt tojáskeresés, vadász játék, répakutató és egy nyuszi történethez kapcsolódó kérdősor. Minden osztály kiválóan teljesített, nagyon jól éreztük magunkat. Számunkra így vette kezdetét a tavaszi szünet.

*Szörös Boglárka, Ficzer Roland
4. osztály*



Nyuszi Kupa

A tavaszi szünet előtti utolsó napon megrendeztük a már hagyományos Nyuszi Kupa sportversenyt. A fiúk és a lányok is fociban mérték össze tehetségüket. Természetesen minden osztály 1. szeretett volna lenni. A nagy küzdelem után megszülettek az eredmények: az 1. helyezést fiúknál és a lányoknál is a 8. osztály nyerte. Jutalmuk egy nagy csoki nyuszi volt. Mivel húsvét közeledett, a tanár bácsik úgy gondolták, hogy meglocsolják az 1. helyezett nyolcadikos lányokat. Előkerültek a szódavizes palackok. A lányok sikoltozva menekültek a hirtelen jött meglepetés elől.

*Klinkó Mónika
6. osztály*



Bábszínházban voltunk

Azért jelentkeztem a bábszínházba, mert kíváncsi voltam rá, hogy milyen is lehet. De egy cseppet sem bántam meg! Csodás élmény megtekinteni egy tréfás vagy tanulságos darabot. Ezek közé tartozott a Téli tücsök meséi című előadás is. A kedvenc szereplőm Tilda, a titkárnő volt, mert mindig viccesen beszélt. Már alig várom a következő előadást!

*Kobela Livia
4. osztály*

Megtörtént az 1. osztályosok beiratkozása.
A leendő 1. osztály létszáma 24 fő.

Programok a tanév végéig

május 17. kiegészítő kompetenciamérés (6.o.)
május 25. gyermeknap
május 30. országos kompetenciamérés (4., 6., 8.o.)

június 16. 16.00 ballagás
június 22. 18.00 tanévzáró

Kedves Édesanyák és Nagymamák!

*Szeretettel meghívjuk Önöket
2012. május 8-án 18 órakor
a tornacsarnokban tartandó
ANYÁK NAPI
ünnepségre.*

Iskolánk diákjai és tantestülete

Tisztelt jászboldogházi lakosok!

Köszönjük mindazoknak a támogatását, akik a hulladékgyűjtésben iskolánk tanulóit segítették.



AZ ÓVODA

Ez évben létrejöttének 50. évfordulóját ünnepli községünk óvodája.

Egy intézmény 50 éves működése meghatározó egy település életében, különösen igaz ez egy gyermekintézmény esetében.

Sokan itt kezdték közösségi életüket, majd bizalommal hozták ide gyermekeiket, s talán ma már unokáikat is.

A valamikori óvodások viszik magukkal az itt töltött évek emlékeit, és szívesen gondolnak vissza a vidám napokra. Néhány évvel ezelőtt az akkori osztályom tanulói arra kértek, ünnepeljük meg óvodás ballagásuk 5 éves évfordulóját. A meglepő kérést örömmel teljesítettem, és az osztály minden tanulóival ellátogattunk az óvodába.

A gyerekek – 11-12 évesek voltak – azonnal birtokba vették a csoportszobát, megtalálták régi kedves játékaikat, és mi, felnőttek csak ámultunk és gyönyörködtünk bennük.

A falu központjában elhelyezkedő óvoda élete mindannyiunknak vidámságot hoz.

Anyukák, apukák, nagymamák, nagypapák állnak meg mosolyogva nap mint nap az óvoda udvara mellett.

De mosolyt csal az arra járó falubeliek arcára is az udvaron játszadozó, futkározó sok kis vidám apróság, hiszen mindannyian tudjuk, ők a jövő, Boldogháza jövője is!

Az óvoda dolgozói számára, az óvodások és szüleik számára 2012 legyen az emlékezés és az ünneplés éve.

A Boldogházi Hírek további számaiban megjelenő cikkekkel, képekkel szeretnénk az ünneplést még szebbé, még maradandóbbá tenni.

Egyben kívánjuk, hogy sok-sok kisgyerek vidám mosolya tegye vidámmá 50 éves óvodánk mindennapjait.

Konkoly Béláné

Megemlékezés óvodánk 50. évfordulójáról



Az ünnepi műsor

Nagy lelkesedéssel, óriási várakozással és nagy izgalommal készültünk óvodánk 50 éves jubileumi évfordulójának megünneplésére, melyre 2012. március 31-én került sor.

Az ünnepségre meghívtuk óvodánk és a konyha volt és jelenlegi dolgozóit, óvó néniket, dajka néniket, konyhás néni-
ket, valamint községünk és társintézményeink vezetőit.

Öröm volt felkutatni rég nem látott kolléganőinket, akik közben elköltöztek Jászboldogházáról.

A vendégek örömmel fogadták meghívásunkat, és megtiszteltek bennünket a jelenlétükkel.

Szádvári Istvánné, óvodánk vezetője köszöntötte a meghívottakat, majd 1 perces néma felállással és gyertyagyújtással emlékeztünk meg a már elhunyt munkatársakról.



Valastyán Sándorné Csősz Júlia beszélt a kezdetekről



Szádvári Istvánné az óvoda vezetőjének köszöntője

Az ünnepi műsorral óvodánk nagycsoportosai készültek, és szereplésüket óriási tapssal jutalmazták. Ügyesen, bátran szerepeltek, büszkéek vagyunk rájuk!

A gyermekek műsora után az első óvónő, Valastyán Sándorné Csősz Júlia beszélt a kezdetekről, felidézte 50 évvel ezelőtti kedves emlékeit.

Fazekas Józsefné Erzsike néni 1969-1994-ig volt óvodánk vezetője. Az óvoda történetét a kezdetektől 94-ig tőle

hallgathattuk meg, majd **Szádvári Istvánné Rózsika** vette át a szót, aki 1994-től vezető óvónő. **Ráczné Baráth Andrea** élelmezés vezetőnk a konyha történetéről mesélt. Mindhárunk beszámolóját nagy érdeklődéssel hallgattuk, és köszönjük szépen a tartalmas történeti visszatekintést.



A nagycsoportosak táncos műsora

Bazsó Miklósné Ica néni, volt tanácselnökünk és **Szűcs Lajos Polgármester úr** is köszöntötte az 50 éves óvodát, és jó egészséget kívánt valamennyi volt és jelenlegi dolgozónak. **Vári Marika** kedves szavaival, majd egy közös fényképpel zárult a megemlékezés.



A tűzijátékkal feldíszített Mesevár születésnap tortája

A fotókat **Babinyecz János**, a videó felvételt **Durucz Tibor** készítette, a finom ételeket a konyha dolgozói. Mindannyiuknak nagyon köszönjük!

A délután egyik meglepetését a tűzijátékkal feldíszített **Mesevár feliratú és formájú születésnap tortája** jelentette. Az ünnepség kellemes hangulatú beszélgetéssel, emlékezéssel folytatódott, és körbevezettük vendégeinket az óvoda helyiségein. Reméljük, sikerült minden kedves meghívott vendégnek egy felejthetetlen délutánt ajándékozni.

Mi magunk, az óvoda jelenlegi dolgozói is úgy vélekedünk, hogy ez a nap kellemesen, jó hangulatban telt és öröm volt újból látni és beszélgetni a már nem itt dolgozó és nyugdíjas kollégáinkkal.

Ezt a szép délutánt egy tartalmas munka előzte meg, mert készítettünk egy DVD lemezt az 50 év képeiből, amivel megajándékoztuk vendégeinket.

A fényképek gyűjtögetését már hónapokkal előbb elkezdtük, és mi magunk sem gondoltuk, hogy ez milyen nagy feladat lesz.

Előbb az óvoda dolgozói és a szülők körében gyűjtögettünk, de nagyon sok évből voltak hiányosságok. A régi csoportnaplók névsorai alapján, tovább érdeklődtünk fényképek

után kutatva. Sajnos sokszor a fényképet hozó emberek sem tudták, hogy az a fotó pontosan mikor készült. Volt találgatás és vidám mosoly, amikor felismertük a képek szereplőit! Szerencsére olyan is akadt, aminek a hátulján pontos dátum szerepelt.



Fazekas Józsefné az óvoda történetét elevenítette fel

A régi fotók időrendi sorrendjének összeállításában **Fazekasné Erzsike néni** is segítségünkre sietett.

Sikerült begyűjtenünk azt a fotót is, amin az első boldogházi óvodások láthatóak Csősz Júlia óvó nénivel. Ez már ereklyének számít!

A képeket időrendi sorrendbe raktuk, szkenneltük, és albumokba rendeztük.

1962-től 2012-ig minden évről láthatóak fotók az így elkészített DVD lemezen, ami jelképes összegért az óvodában megvásárolható.

A fényképek szkennelésében nagyon sokat segített **Kézér Imre**, a DVD lemezek elkészítésében és a meghívók ki nyomtatásában **ifj. Papp Béla**.

Nagyon szépen köszönjük nekik és mindenkinek, aki a fényképeit előkereste és kölcsön adta.

Végül, de nem utolsósorban szeretnénk megköszönni községünk Önkormányzatának az anyagi hozzájárulást a rendezvény lebonyolításához, és az óvodánk külső falainak, ablakainak átfestéséhez szükséges anyagi fedezetet. Köszönjük a felújításban részt vevő festők, **Gerhát Zsolt** és **Polyák Tamás** munkáját is!

Bízom benne, hogy 10 év múlva is részese lehetek óvodánk 60. évfordulójának méltó megünneplésében, és mindenkivel beszélgethetek, aki itt és most jelen volt.

Nagyon jó egészséget kívánok a volt és jelenlegi munkatársainknak, a szülőknek, gyerekeknek és a kedves olvasóknak!

Sósné Baráth Erika
óvónő



Az ünneplők



A nagy közös fénykép

Fotó: Babinyecz J.

Gondolatok a múltról

1979. október 1-jén kerültem az óvodába, mint képesítés nélküli óvónő, Dr. Kissné Fazekas Ildikó helyére, aki ekkor gyesen volt. Kiss Zoltánné csoportvezető óvónő délutánosa lettem. Ekkor a demográfiai hullám hatására, egymást követő két évben is 41-42-es létszám volt egy-egy csoportban. A 75 férőhelyes óvodában 100 főt is meghaladta a létszám. Öt óvónő és három dajka látta el a feladatot. Délután két csoportban óvónő, a harmadikban dajka volt. Délelőttönként Kissné Marikának segített a foglalkozásokon, majd ebéd után Fazekasné Erzsike csoportjába mentem altatni a gyerekeket.

Ez volt az óvodában töltött éveim legszebbik időszaka, ezért próbálkoztam felvételizni a szarvasi Óvónőképző Intézetbe. Sajnos az ének-zenei alkalmassági vizsgán kiestem. Ezután dajkaként folytattam a munkámat nyugdíjazásomig. Óvodánk most ünnepelte fennállásának 50. évfordulóját, ebből az alkalmából találkozhattunk mindazokkal, akik itt dolgoztak az óvodában. A jelenlegi nagycsoportosak egy színvonalas műsorral kedveskedtek nekünk. Úgy érzem, ez méltó megemlékezés volt az elmúlt 50 évről.

Varga Józsefné

1962-ben nyitotta meg kapuit a jászboldogházi óvoda. Fennállásának 50. évfordulója megünneplésére nemcsak a jelenlegi óvónők, óvodások és dadák készültek, hanem azok is, akik évekkkel, sőt évtizedekkel ezelőtt dolgoztak az intézményben. Kedves gesztus volt a jelenlegi dolgozóktól, hogy nemcsak a közvetlen óvodai dolgozókra gondoltak, hanem azokra is, akik az óvoda életéhez egyéb módon kötődtek. Én 19 évet dolgoztam az iskola konyhán, így napi kapcsolatban voltunk az óvó nénikkel, gyermekekkel. A konyhai munka nem könnyű, akkoriban még nehezebb körülmények között dolgoztunk, mégis jóérzéssel gondolok vissza azokra az évekre. A közös emlékeket mindig jó felidézni, és erre is jó alkalom volt a megrendezett ünnepség. Ezen a délutánon összefonódott a múlt és a jövő, hiszen sok vendég már nyugdíjas korú volt, de az ovis gyermekek szép műsora, a megújult óvodai csoportok a jövő reménységét jelentették mindnyájunknak.

Köszönöm a meghívást, azt, hogy részese lehettem ennek az ünnepségnek! Az óvoda valamennyi dolgozójának kívánok jó egészséget, és kívánom, hogy a jövőben is sok kis ovis töltsen be szép óvodánkat!

Bóta Mizsei Istvánné

40 évet töltöttem el az óvónői pályán. Ez csodálatos időszak volt az életemnek. Nagyszerű érzés a gyermekek megismerése, együtt örülni velük, segítségükre lenni, ha bánatuk van. A fejlődés útjára terelgetni őket.

Az 50 éves évforduló méltó és megható ünnepség volt, örülök, hogy a részese lehettem.

Kiss Zoltánné

Szeretném megköszönni az óvoda dolgozóinak, hogy nem feledkeztek meg rólam az évek során. Nekem sem telt el nyomtalanul az-az idő, amit az akkori munkatársakkal és gyermekekkel töltöttem el dajkaként 1992-től 94-ig.

Két év nem olyan hosszú idő, de mégsem tudom elfelejteni. Akkoriban 3 csoporttal működött az óvoda, minden nap történt valami, hol jó, hol rossz, amit meg kellett oldani. Összehasonlítva azokat a gyermekeket a mostaniakkal, teljesen másképp kell foglalkozni a mai gyermekekkel, mert ők már a technika vívmányaiba születtek. Így viselkedésük, ismeretségeik a modern világgal, sokkal közelebb állnak, mint a mi időnkben. Akkor talán könnyebb volt a gyerekeket megtanítani a jóra, másképpen kellett felkészíteni első lépéseiket az iskola felé. Az akkori munkatársaimmal megtettünk mindent, hogy a gyermekek ne vegyék észre az egymás közti eltéréseket, mindenkit egyformán szeretnünk még akkor is, ha akadt közöttük egy-kettő, akikkel az általánosnál több gond akadt. De miután megoldottuk a problémát, éreztük, hogy ezért a gyermekért is sikerült valamit tenni.

A jó alapokat megkapták már az óvodában, így az iskolában egy biztos alap mellett a továbbtanulás is garantált volt. Szádváriné Rózsika és Kissné Mária óvó nénivel alkottunk egy csapatot. Ha szükség volt akármelyik másik csoportnak, természetesen ennek is eleget tettünk. 50 év nagyon hosszú idő, de úgy elszaladt, hogy már az akkori óvodások gyermekei, sőt esetleg unokái is ebbe az óvodába járnak, és reméljük, hogy ugyanolyan becsületes embert sikerül belőlük is faragni a jelenlegi munkatársaknak. Mai napig is tudom követni az akkori gyermekek közül egy párnak az élete alakulását, és jó érzés, hogy rendes, becsületes emberek lettek, és ebben nekem is van egy parányi részem. Ez alkalommal szeretnék további jó és sikeres munkát kívánni a jelenlegi munkatársaknak, hogy majd ők is büszkék lehessenek a jövő generációjára.

Vári Mária Edit.

Vendégként itthon

Nagyon kedves meghívót hozott a postás. Egy ünnepségre invitáltak a boldogházi óvodába.

Ötven éves az óvoda.

Óhatatlan, hogy ilyenkor az ember ne gondoljon a múltra. Bizony negyvenhárom éve, hogy képesítés nélküli óvónőként, tizennyolc évesen elkezdtem az óvónői pályát itt szülőfalumban, ebben az óvodában.

Elvégeztem az óvónőképzőt, és kilenc évig dolgoztam itthon, majd elsodort az élet, de továbbra is maradtam a pályán. Később édesanyám is csatlakozott az óvoda dolgozóihoz, ő finom főztjeivel segítette az apróságok fejlődését.

Majd kisebbik húgom, Marika is az óvónői pályát választotta, s némi kitérő után ő is hazajött, ebbe az óvodába, ahol a mai napig dolgozik.

Nagyon jó érzés volt találkozni a régi munkatársakkal. Sajnos néhányuk már csak az emlékeimben él, rájuk egy szál gyerityával emlékeztünk. A kis óvodások nagyon kedves műsorral ajándékoztak meg bennünket. A régi dolgozók közül néhányan visszaemlékeztek a múltra.

Emlékek és gondolatok

A jubileumi ünnepség vendégeként nosztalgiával figyeltem az óvodások derűs, verses – dalos – játékos műsorát. Mint-ha visszarepültem volna az időben 20 évet. Hiszen 1992-ben töltöttem az óvodában az utolsó évemet képesítés nélküli óvónőként. A műsor, a finom vacsora, a beszélgetések alatt egyre több emlék bujt elő. A problémákra már nem is emlékszem, csak a vidám napokra, az izgatott készülődésekre ünnepi alkalmakkor, a gyerekek mosolyára.

Ebben az óvodában a gyermekek mindig szeretetben, biztonságban érezték magukat. Azon igyekeztünk, hogy önmagukhoz képest jól fejlődjenek, érdeklődjenek az őket körülvevő világ iránt, az ok-okozati összefüggéseket értelmezni tudják. Ezt segítettük beszélgetésekkel, sétákkal, gyakran saját készítésű eszközökkel. Mivel még nem volt számítógép, fénymásoló, foglalkoztató füzet, a feladatlapokat is magunk gyártottuk. Mint tudjuk, az óvónők fantáziája kimeríthetetlen. Most boldoggá tett a sok játék, új eszköz, és a szép bútor látványa.

Ha az időjárás nem engedte, hogy az udvaron tartsuk a testnevelést, szükség volt az óvónők szervezőképességére, hogy ez megoldható legyen a csoportszobában. Most örömmel láttam az óvoda saját tornaszobáját.

Elgondolkodtam. Fél évszázad. Nem is tűnik annyira régrenek. A húgomat kísértem az újonnan nyíló óvodába, később itt kezdtem dolgozni. Itt váltam felnőtté. Itt szülőkkel először nének. Itt szembesültem azzal, hogy a szomszéd bácsinak már nem köszönhetek csókolommal, hiszen ő üdvözlő így engem.

Eltelt az idő. Az egykori óvodásaim gyermekei köszöntöttek bennünket kis műsorukkal, a húgom most is idejár, de már mint óvó néni, én meg nagymama vagyok és nyugdíjas.

Igen, ennyi ötven év. Nagyon kedves így visszaemlékezni, ebben segít az a rengeteg fénykép, mellyel az óvoda dolgozói ajándékoztak meg bennünket.

Ami még igazán melengeti a szívemet, hogy a nyolcvanhat éves édesanyám is velünk ünnepelhetett.

Mindig szívesen jövök ebbe az óvodába, hiszen haza jövök.

Köszönet az óvó néniknek, daduskáknak a szervezésért, a konyhas néneknek a finom falatokért, s mindenkinek, aki hozzájárult ehhez a szép eseményhez.

Remélem, még sokszor fogunk találkozni.

Tóth Zoltánné

A jó kollektívának köszönhetően mindenki a legjobb tudása szerint végezte a rábízott feladatot, szeretettel, a gyermekek javára. Ez pedig, azóta sem változott.

A gyerekek tudtak nevetni, felfedezni, csodálkozni. Őszintén, kíváncsian fordultak a világ felé. Hálásan fogadták a törődést, a szeretetet, és ezt szívvel-lélekkel viszonyították. A szülőkkel együttműködő kapcsolat, a gyerekekkel szinte gyermeki-szülői kötelék alakult ki. A kötődés hosszú időre nyomot hagyott bennünk. Erre az egyik bizonyíték, hogy Menyhárt Barbara azóta is Zsuzsa óvó néninek szólít, ha találkozunk.

Bennem az óvodában eltöltött néhány év megerősítette a pedagógushivatás iránti elkötelezettségem, a gyerekek iránti szeretetemet. Mindig hálával gondolok vissza az itt eltöltött évekre.

Köszönöm, hogy részt vehettem az ünnepségen. A szervezőknek, az óvoda dolgozóinak pedig köszönöm a szép délutánt és az emlékeket felelevenítő cd-t, amelyet ajándékba kaptunk.

Bízom benne, hogy a Mesevár Óvoda bővülve, szépülve, gyarapodva, ugyanebben a szeretetteljes légkörben még sok jubileumi évfordulót megér.

Orczi Zsuzsanna

Vesd bele Magad!

A Fialat Gazdák Magyarországi Szövetsége -Agrya- programot hirdetett, melynek keretében vetőmag csomagot kaptak az általános iskolás gyerekek. Megyénkben 15 település 17 iskolája nyert.

A pályázat eredményeként iskolánkban 90 kisdíák kapott márciusban vetőmagot.

A cél kettős: felhívja a gyermekek figyelmét arra, hogy friss zöldségeket otthon is elő lehet állítani, valamint, hogy megérezzék a saját borsó, retek, vöröshagyma, sárgarépa, karalábé ízét.

Sokan örömmel számolnak be a veteményezés élményéről, hogy eső után „kivirult” a kiskert.

Fogyasszák egészséggel kertjük zöldségeit!



A képen a 4. osztály kis kertészei örülnek a vetőmagcsomagnak

Pappné Turóczy Henrietta

Hivatása ...

Beszélgetés községünk fiataljaival

*A bor az összes illatával, aromájával, a könnyedségével, a testességével
lényegében olyan, mint az ember, ezért is olyan nemes dolog.
Nem a külsejét nézve, hanem az ízét megérezve ismered meg.
(Bosszú mindhalálig c. film)*

Konkoly Mihályt már az egyetem alatt elkezdte érdekelni a „borok világa”, és már lassan 15 éve dolgozik a szőlőből készülő nedű népszerűsítőjeként. Misi édesapja dr. Konkoly Mihály a helyi Aranykalász MgTsz termelési elnökhelyettese volt 31 évig, ez idő alatt tevékenyen részt vett a község életében is. Már 22 éve nyugdíjas. Édesanyja, dr. Konkoly Mihályné Pannika 33 évig szintén a termelőszövetkezetben dolgozott, könyvelőként, azonban már 19 éve nyugdíjas. Jelenleg idejének nagy részét a család kényelmének biztosítására fordítja, amit nagy szeretettel végez.

Hol végeztél a tanulmányaidat?

A jászboldogházi általános iskola után a jászberényi Lehel Vezér Gimnázium volt a következő állomás, majd az agrárközgazdász diplomát a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen szereztem meg. Jelenleg a PhD fokozat (kisdoktori) megszerzésén fáradozom, még pár hét, és már meg is szerezem a fokozatot.

Már több éve nem élsz a településen, hiszen a tanulás és a munkád is máshova köt. Hol élsz most, és milyen sűrűn tudsz hazalátogatni?

Szüleim családfa kutatásának köszönhetően 1514-ig bizonyított jász származásom. Őseim Jászberényben és Jászboldogházán éltek.

Már az egyetemi évek alatt kialakult, hogy a hétköznapiakat Jászboldogházától távol töltöm. Az egyetem után kezdetben rövid időre Jászberényben, majd Budapesten találtam munkát.

Jelenleg Budapesten élek a párommal egy angyalföldi lakásban. Ha tehetem, hazalátogatok szüleimhez Boldogházára. Ez havi 1-2 alkalmat jelent. A budapesti forgatagból kiszakadni hatalmas élmény, komoly feltöltődést jelent. Szüleim csodálatos kertet ápolnak, aminél festőibb környezetet el sem lehet képzelni a pihenéshez.

Szüleim rendkívül jó kondícióban vannak, és rendszeresen, nagy örömmel látogatnak meg Budapesten. Tőlük, a boldogházi barátoktól, valamint a Boldogházi Hírekből kapom az információkat a település életéről.

Mesélj egy kicsit a munkádról, kérlek.

Először, hat éven át egy tokaji pincészet borait képviseltem a nagyvilágban.

Jelenleg az egri Gróf Buttler pincészet borainak az értékesítése a feladatom. A borász kollégák elkészítik a kiváló borokat Egerben, én pedig a budapesti irodából irányítva juttatom el a vevőkhöz. Nagykereskedőkkel és az ismert áruházláncok beszerzőivel tartom a kapcsolatot. A hazai piac mellett az



exporttevékenység szervezése is az én feladatom. Ez rendszeres külföldi utazásokkal is jár, ami igen színessé teszi a munkakört.

A munkámat a hobbinak is tekintem. Folyamatosan képzem magam a borok világában. A már említett PhD megszerzése után az ágazat egyik legkomolyabb iskolájában folytatom, a londoni székhelyű Wine and Spirit Education Trust ruszti képzésén.

Mivel töltöd szívesen a szabadidődet?

A boldogházi lakosok egy része talán emlékszik arra, hogy a sportegyesületben 15 éven keresztül fociztam. Ez a hobbi, azóta is örök szerelemként megmaradt. Elmondhatom, hogy hetente 2-3 alkalommal futballozom kis- és nagypályán egyaránt. Emellett minden sport érdekel. Télen, ha van rá lehetőségem, síelek, korcsolyázok, egyéb időszakban nagyon szeretek úszni.

És amikor a két hobbid összeér...

Az a Magyar Borászok Nemzeti Futball Válogatottja. Immár 4 éve tagja vagyok a borászválogatottnak. Csapatársaim között tudhatom a borász Bock Józsefet, Gere Attilát, Takler

Andrást, Pauleczki Antalt, valamint Id. Dárdai Pált, aki pécs környékén művel szőlőt és a 70-es évek ismert focistája volt, valamint P. Nagy László, a 80-as évek nagy Tatabányájának csatára, aki borászati szakközépiskolát végzett Tokajban.

Büszkék vagyunk arra, hogy 2011 nyarán megrendeztük a történelem első Borász Futball Európa-bajnokságát hat nemzet válogatottjaival (Svájc, Ausztria, Németország, Szlovénia, Olaszország.) Csapatunk egy késhegyig menő küzdelemben és egy büntetőpárbajt elrontva ezüstérmes lett a jó erőkből álló Szlovénia mögött. Idén májusban, a ma Ausztriához tartozó Ruszton vághatunk vissza nekik.

Mérkőzéseinken, edzéseinken olyan sportoló nagyságok vannak jelen, mint pl. Kemény Dénes, Kásás Zoltán, korábban Albert Flórián, Rudas Ferenc, Dunai II. Antal, Détári Lajos, Lipcsei Péter, Gellei Imre, Brockhauser István.

Az edzőtáborok a magyar futball ikonikus helyeken voltak eddig: Tata, Dunavarsány, Telki, Puskás Stadion, Népliget.

Köszönöm a Boldogházi Hírek megtisztelő érdeklődését, rendszeres olvasója vagyok szülőfalum újságának.

Mi is köszönjük Neked Misi, hogy időt szántál ránk! A jövőbeni terveidhez sok sikert, kitartást és ízletes borokat kívánunk!

Dr. Fehérváry Mária

Hogy tetszik lenni?

Beszélgetés Balla Jánossal

Ennek a cikksorozatnak fontos feladata, hogy olvasóinkat emlékeztessük azokra az emberekre, akik Jászboldogháza múltját meghatározták. Köztünk élnek, lehet, hogy az utcán már ritkán látjuk őket, de szeretettel és lelkesen emlékeznek a régmúltra.



Balla János bácsi a Tsz alapítói közé tartozott az 50-es években, a boldogházi lótenyésztés fellendítéséért sokat tett, és a lóversenysport 60-as években elért sikereinek aktív résztvevője, segítője volt.

Vezér úti otthonában kerestem fel, és tettem fel a kérdést: Hogy tetszik lenni?

Nagyon meglepődtem, hogy rám gondoltak, de jól esik az érdeklődés, amit köszönök szépen. Épp a napokban ünnepelem a 91. születésnapomat, és ilyenkor az ember mindig sokat gondolkodik az elmúlt évtizedeken.

Viharos évszázadba születtem, az ország több sorsfordító pillanatát is megéltem. Voltak kemény, néha kegyetlen, és persze örömteli időszakok is. De dolgozni mindig sokat kellett!

Életemet meghatározta a munka, amelynek legszebb része a lótenyésztés, illetve a lovassport művelése volt.

Nagypármnak köszönhetem a lovak iránti rajongást. Kisgyermekként rengeteg időt töltöttem vele. Öt pár lóva volt, és a hosszabb utakra nem az öt lányunokát, hanem engem, az egy szem fiúunokát vitte magával. Természetesen nagyon sokat tanultam tőle.

Aztán, amikor katona lettem 1941-ben, a jászberényi lovasághoz soroztak be, ahol több boldogházi bajtársammal – Kohári Vendellel, Simon Sándorral, Burka Pállal, Koncsik Dezsővel – is együtt szolgáltam. Az alapképzés után írtattak be a bábolnai lovas iskolába, ahol megtanultam a szárfogásokat, hogyan kell felkészíteni a lovakat fogathajtó versenyekre, diszfelvonulásokra, hogyan kell teljesíteni, győzni 2 perc alatt az akadályokkal teletűzdelt pályán.

Ezután neveztek ki a jászberényi méntelep parancsnokává, a sportlovak hajtójává. Itt én tanítottam be a lovakat az egyes feladatokra, ami sok türelmet, fizikai erőt kívánt.

A háború 1944 végén elsodort a Jászságból, csak 1946-ban kerültem haza Ausztriából, az amerikai fogságból. Ekkor ért az a megtiszteltetés, hogy engem kértek fel a berényi kiscsárdák, hogy szervezzek lovasokból üdvözlő csapatot, akik ünnepélyesen fogadják a városba látogató Nagy Ferenc kiscsardá miniszterelnököt, 1946. május elsején. Felhívásomra száz lovas jelentkezett, és élükön vágathattam a vendég elé. Életem egyik legnagyobb élménye volt.

Emlékezetes számomra Jászboldogháza villamosítása is. Az első villanyoszlopot 1950-ben két erős lovammal hoztuk az állomás elé Tóth Elek bácsival. Az előjáróság is tudta, hogy lovas ember vagyok, és az 50-es évek elején, ha idegen érkezett Boldogházára, engem kértek fel a szállításra, utaztatásra.

- Hogyan emlékszik vissza János bácsi a Tsz. alapításra?

Nehéz idők voltak, de mindent megoldottunk. Példa erre a tehénistálló, ahol 100 tehén volt, és 12 viharlámpa. Emellett kellett hajnali háromkor elkezdni a fejést, hogy 6 órára befejezzük, mert a tejcsarnok 7 óráig fogadta a tejet.

- Erről az időről megjelent egy újságcikk is! – kapcsolódik a beszélgetésbe János bácsi kisebb lánya, Éva aki az említett újságcikkben még gyermekként édesapja ölében ül.

Ez az írás jól tükrözi az akkori időket. De hadd folytassam azzal, hogy büszke vagyok arra is, hogy Boldogházán népszerűsítettem a lovassportot. 1960. majálisán már megszerveztem a lovas felvonulást.



A hortobágyi lovas fogathajtó versenyekre én készítettem fel a lovakat, az egyes feladatokra, ütemekre én tanítottam be őket. Legnagyobb sikerünk az 1968-as országos verseny első helyének elnyerése volt. De szerveztünk kiállítással egybekötött lovasnapokat is. *(Amelyre szerencsére még sokan emlékszünk! Szerk. megjegyzése.)* A tsz-nek 50 lóva volt, és az akkori elnök, Konkoly Béla és a lótenyésztésben elkötelezett Besenyi Vendel szinte minden kérésemet támogatták, teljesítették. Ezeket az eredményeket csak is így lehetett elérni.

- Mivel tölti most napjait?

Feleségem sajnos évek óta súlyos beteg, lányaimmal, Kálmán vejemmel nagyon sok időt fordítunk ápolására. Segítségüket meghálálni nem is tudom.

Édesapám mindennap öt órákor kel. Megeteti a 10 tyúkot, megmetszi a szőlőt, veteményez, ha kell segít a konyhában is – veszi át a szót idősebbik lánya, Margit. Nagyon aktív, érdeklődő ember apukánk!

Valóban igyekszem figyelemmel követni a hazai politikai közélet alakulását, szeretek naprakész lenni az események kapcsán.

Örülök, hogy három unokám – Zsolt, Zoltán, Kálmán – azon a pályán tud boldogulni, amit eltervezett, elterveztek. Igazi felüdülés amikor itthon vannak és meglátogatnak. Mindenben segítenek! Nem tudok olyat mondani, hogy meg ne csinálnák: egyik erőben, másik szellemiben, harmadik a gyógyászatban.

Ugyanúgy, ahogyan nagypám nekem örült, én is úgy örülök nekik. Pláne, ha még a két apró dédunokámmal is játszhatnak közben!

Olvassóink nevében köszönöm ezt a nagyon érdekes beszélgetést, és kívánunk Jani bácsinak további aktív, egészségesben gazdag, dédunokák kacagásától hangos éveket!

Zrupkó Ferencné
(További képek a 28. oldalon)

KÖZSÉGI SPORTÉLET

A Jászboldogházi Sportegyesület búcsúzik Simon Béla bácsitól...

Végtsztestességet adó gyászoló gyülekezet, kedves családtagok, barátok, játékosársak, ismerősök.

Földi pályafutását befejezván megtért teremtőjéhez Simon Béla bácsi, a Jászboldogházi Sportegyesület gondnoka.

A Jászboldogházi Sportegyesület nevében búcsúzom Simon Béla bácsitól. Búcsúzom a játékosársak, az ifjúsági és serdülő játékosok, a közvetlen munkatársak, a vezetőség, az ismerősök és mindazok nevében akik ismerték, tisztelték és szerették őt. Búcsúzom a csapat gondnokától, szertárosától, szurkolójától, egyszerűen mindenesétől és búcsúzom Simon Bélától az embertől. Nehéz szívvel, szomorúsággal gondolunk arra, mert hiszen hatalmas űrt hagyott maga után, hogy földi létét befejezte.

Simon Béla bácsi 1997-ben került az egyesülethez, akkor még Lajos bácsival ketten látták el a gondnoki teendőket, majd 1 évvel később Lajos bácsi halála után több mint 15 évig minden feladat Béla bácsira hárult. Számtalan nehézséggel és konfliktussal kellett szembenéznie, de ő hallatlan lelkesedéssel vetette bele magát a munkába.

2004 januárja óta én is részese lehettem napi munkájának, együtt szomorkodtunk a vereségek után, és együtt vettük át az aranyérmet a 2009-es bajnokság győzteseként. Elismeréssel és nagy tisztelettel hajtok fejet Simon Béla bácsi előtt, aki ezt a munkát igaz emberként és meggyőződéssel vállalta, és minden lehetséges eszközzel hűen képviselte a Jászboldogházi csapat érdekeit.

Kedves Béla bácsi!

Súlyos feladatot bízott rám! 8 éve szinte nap mint nap jartunk ki a pályára, én edzeni, ön pedig locsolni, takarítani, szerelést pakolni, és még hosszasan lehetne sorolni, hogy mit tett meg értünk. Ha néha el is távolodtunk egymástól, életpályánk egymás mellett haladt. Együtt dolgoztunk Jászboldogháza sikeréért! Az elmúlt több mint 15 évben nem volt olyan hétvége, hogy ne vezetett volna Béla bácsi útja ki a pályára, ami szinte a második otthona volt. Emlékszem ahogy mosolyogva figyelte, ahogy kapura löni tanítom a gyerekeket, ahogy örült a góljainknak vagy szomorkodott egy vereség után, ahogy ifjonti hévvel lelkesegett, hogy 2009-ben hosszú, hosszú évek után újra bajnokságot nyerhetünk.

Mindenki szerette és tisztelte.

Pedig nem volt a mai értelemben vett igazi diplomata, aki mindig a pillanatnyi érdek miatt csavarja a szót, Béla bácsi mindig nyílt sisakkal küzdött, véleményét kertelés, mellébeszélés nélkül kimondva. Szokatlan ez a mai világban, de ő mindig ilyen volt.

Látja, csak a munkájáról, hivatásáról beszélek, pedig tudom, hogy mit jelentett számára a család. Akkor is, amikor jellemző férfi módon élete egyes szakaszaiban hivatása miatt a kelleténél kevesebb figyelmet fordított rájuk. Mindig meleg szeretettel beszélt lányairól, unokáiról, büszke volt rájuk. Béla bácsi megérdemelte volna a pihenést, hogy nyugodtan, de ugyanakkor izgatottan várja a hétvégi mérkőzéseket, hogy győz-e a csapat.

Egyetlen feladatunk van, és én a Jászboldogházi Sportegyesület nevében bánatos szívvel, de emelt fővel ígérek, hogy

elvégezzük: emléket nagy tisztelettel és szeretettel megtartjuk és ápoljuk.

Köszönjük barátságot és mindazt a sok értéket, amit öntől kaptunk!

Emlékét nem feledjük!

Isten nyugosztalja!

Bodor Máté
az egyesület elnöke



hely	csapat	M	GY	D	V	LG	KG	GK	P
1.	NAGYKÖRŰI LC	17	14	2	1	56	17	39	44
2.	JÁSZALSÓSZENTGYÖRGY KSE	17	11	3	3	51	20	31	36
3.	SZÁSZBEREKI SE	17	9	4	4	39	23	16	31
4.	JÁSZKISÉR	17	9	2	6	49	28	21	29
5.	ZAGYVAREKASI KSE	17	9	0	8	34	29	5	27
6.	JÁSZBOLDOGHÁZAI SE	17	8	3	6	34	30	4	27
7.	JÁSZFÉNYSZARUI VSE	17	7	3	7	37	33	4	24
8.	JÁSZJÁKÓHALMI KSE	17	7	1	9	22	33	-11	22
9.	ESE JÁSZLADÁNY	17	5	4	8	32	31	1	19
10.	JÁSZDÓZSA SE	17	4	2	11	15	51	-36	14
11.	TÓSZEG KSE	17	4	1	12	19	39	-20	13
12.	FC JÁSZSZENTANDRÁS	17	2	1	14	15	69	-54	7

2012-es eredményeink:

Jászládány-Jászboldogháza 5-0,
Jászboldogháza-Jászfényszaru 3-1
gólszerzők: Káposztás Dániel, Bodor Máté (11-esből),
Kisnémet Ferenc,

Jászszenandrás-Jászboldogháza 1-3
gólszerzők: Káposztás Dániel, Gömöri Bálint,
Kisnémet Ferenc,

Jászboldogháza-Jászsalsószentgyörgy 2-1
gólszerzők: Garamvölgyi Márton, Kisnémet Ferenc,
Zagyvarékas-Jászboldogháza 2-0

Jászboldogházai SE—Jászjákóhalmai KSE 1:1
gólszerző: Kisnémet Ferenc

Hobbink a muzsikálás

Egy elkésett megemlékezés

Tavaly ünnepelte 30 éves fennállását a nyugdíjas klub zenekara. Bár a zenészek cserélődtek, de a hagyományok folytatását a jelenlegi tagok is fontosnak tartják. Az alapító tagok közül Kocza József és Sas Lajos szerencsére még mindig örömmel hegedülnek, Fózer Tibor pedig 1994. karácsonya óta húzza a vonót a nagybőgőn. Velük beszélgetek hobbijukról és az eltelt évekről.

Kocza József: Én vagyok a rangidős, a 89. évembe léptem. Újerdőn laktunk a szüleimmel és a négy bátyámmal. Apám szépen citerázott, Jani bátyám pedig pásztorzkodott, és egy Bokor Jóska nevű szintén pásztorgyerektől megtanult hegedülni.

Laci bátyám a nyelve alá tett meggyfahéjjal fakasztott dalt, Pista bátyám is citerázott, én pedig a tolltartómmal nagybőgöztem.

11 éves voltam, amikor én is hegedűt fogtam. A bátyám két nótát tanított meg nekem – Haragszik az édesanyám, Két út van előttem –, a többire már magam jöttem rá. Én is szereztem egy hegedűt, és mentünk a Körbe muzsikálni. Ennek folytatásaként öttagú zenekarom lett, és jártunk lakodalmakba, rendezvényekre majd 10 évig.

1966-ban kerültem Boldogházára, és 81-ben alapítottuk meg a jelenlegi zenekarunkat.

Sas Lajos: Először csak ketten muzsikáltunk tanító-mesteremmel, Kocza Jóskaival az Idősek klubjában, utána csatlakozott hozzánk Kovács József, aki a „sőszerűben” lakott. Ő volt a kontrás. Aztán Kohári Vendel nagybőgős lett, Fózer Vendel brácsán, Besenyi József pedig hegedűn játszott. Közülünk senki nem végzett zeneiskolát, önszorgalomból tanultuk meg a népdalokat, nótákat.

Lakodalmakban, Jászberényben tűzoltórendezvényeken, az Úrikaszinóban, május elsejei felvonulásokon, arany-, ezüstlakodalmakban, zenekari találkozókra játszottunk. Legnagyobb sikerünk Jászládányban volt, ahol 2. helyezést értünk el.

Nagykrösnön volt még egy jó élményünk, ahol Bajor Pistáék nyári „rezidenciáján” a nagy erdőben muzsikáltunk. Olyan sikerünk volt, hogy a körülöttünk levő házakból, a sétálókból hallgatóink is lettek, és meghívtak bennünket az óriási szilfa környékére. Vagy két órán keresztül kb. 100 embernek húztuk a talpalávalót. Az asszonyok még a cipőjüket is levetették. Emlékezetes számomra a mindig jókedvű Besenyi Józsefék aranylakodalma is. Sajnos már Ő sincs közöttünk, és még nagyobb gondunk, hogy sem az ő helyére, sem a néhai Kovács József és Fózer Vendel helyére nem találtunk senkit.

A mindig viccelődő Kohári Vendel helyett Fózer Vendel fia, Tibor vette át a nagybőgőt.

Fózer Tibor: Azt a nagybőgőt, amelyen már a mi lagzinkban is játszottak. Ezt a hangszeret Zámoriné Évike segítségével meg tudtuk vásárolni, és jelenleg is az önkormányzatunk tulajdonában van.

Engem is Kocza Jóska bácsi tanított be, ugyanúgy mint az elődömet. A Bagi tanyára jártunk gyakorolni. Kohári Vendellel felváltva húztuk egy jó pár évig, majd betegsége és halála után rám maradt a feladat.



Sajnos brácsásunk nincs, ezt az édesapám csinálta 1981-től 1989-ig. Nagyon jó hallása volt apáknak, jól citerázott és szépen dalolt. A dal szeretete a fiútestvéreimre is rászállt, mindannyian szeretünk nótázni és szépen mulatni. Szoktam mondani, ha zenét hallok, nótázok, visszafelé forog bennem a vér! A lakodalmakból utolsónak, nótázva tértem mindig haza.

Emlékezetesek számomra a környező településekkel – Jánoshida, Szentgyörgy, Ladány – megrendezett találkozók, melyeket óriási mulatás követett.

Még most is fülemben cseng Konkoly Vili bácsi és Baranyi Istvánné Marika nagyon szép nótázása. Szerettük a Falunapokat, ott is igyekeztünk felvidítani a jelenlévőket. Felejtetetlenek a bogácsi esték, ahol az ott nyaralók öröme is muzsikáltunk.

Most már csak a nyugdíjas klubban húzzuk a nótát, névnapokon, nőnapon, pótszilveszterkor, esztendősi ünnepeken.

A családjukban lesz-e folytatása a zenélésnek?

Kocza József: Jani bátyám unokája, aki külföldön él, trombitaművész. Járja a világot, sikeres ember.

Sas Lajos: Sajnos nem kaptak kedvet az utódaim, illetve a kislány unokám **Julcsi** szépen furulyázik, a legutóbbi Civil napon a felnőtt Csillagvirág kórust kísérte osztálytársával.

Fózer Tibor Édesapámmal és velem bezárult egyelőre a hangszeres zenélés, az öcsém énekkarra jár, többek között legutóbb bordalokat énekeltek. Nagy gondnak érzem, hogy a faluban nem találunk jelentkezőt sem hegedülésre, sem brácsázásra. Nincs utánpótlás!

Kedves Jóska bácsi, Lajos bácsi és Tibi!

Tudom, hogy egy újság terjedelmében is tudnának mesélni erről a gazdag 30 évről! Köszönjük Önöknek a magyar népdal, nóta szeretetét és ápolását. Olvasóink nevében kívánok Önöknek nagy jó egészséget, és további örömeztelést elsősorban a nyugdíjas klub, de mindannyiunk számára is.



Jászboldogháza- ID-4222



2011 decemberében arról számolhattunk be, hogy a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium eMagyarország Pontokra vonatkozó pályázatát Jászboldogháza nyerte el. Területi eMagyarország Pontok alakultak az országban, melyek jellemzően megyénként létesültek. Ezek nem új ellátási irodák, hanem meglévő ePontok, helyben dolgozó aktív eTanácsadói lettek. Jászboldogháza két megye koordinációjáért volt felelős: Jász-Nagykun-Szolnok és Hajdú-Bihar megye. Feltérképeztük az internetes hozzáférési pontok, önkormányzatok, integrált közösségi terek, teleházak állapotát, működési aktivitásukat, a dolgozók észrevételeit.

Tapasztalat: a két megyében az eMagyarország Pontok rendkívül változatos képet mutatnak. Elmondható, hogy egy iroda jobb állapotban van egy nagyobb községben, városban vagy megyeszékhelyen. Viszont egyáltalán nem ritka, hogy egy kistelepülésen is rendezett, megfelelő infrastruktúrával rendelkező helyet találtam. Jász-Nagykun-Szolnok megyéből Rákócziújfalun, Hajdú-Bihar megyéből Berettyóújfalun ePontját emelném ki, agilis személyzettel, remek infrastruktúrával, hasznos programokkal.



Sikerült közel 50 pontot elérni, lelátogatni, amivel sokkal realisabb képet kaphattunk az eMagyarország helyi működési mechanizmusairól. A helyszíni személyes találkozásokkal közelebb kerülhetünk a térségben működő rendszerekkel, megismerkedhetünk a napi teendőkkal, a terület specifikus sajátosságokkal. Megállapítható, hogy a település mérete egyáltalán nincs egyenes arányosságban a település aktivitásával, gondozottságával. A lakosság összetétele, esetleges kisebbségek koncentrációja döntő lehet, de fő tényező az önkormányzat, a közművelődési intézmény, a teleház, az ePonton dolgozó személyen és az ő hozzáállásukon múlik, melyek a következők:

- Önkormányzat mennyire látja szükségesnek az ilyen jellegű lakossági szolgáltatásnyújtást
- Az eTanácsadó mennyire képes aktivizálni a lakosságot
- Az eTanácsadó mennyire képes kapcsolóként működni az önkormányzat, a közművelődési színterek, és a lakosság között
- Az eTanácsadó mennyire képes eligazodni az Eu-s és a hazai forrású támogatási rendszerek között, amellyel segítheti az intézménye működését
- Az eTanácsadó mennyire képes a lokális értékeket kiaknázni, csoportban, közösségben gondolkodni, azokat fejleszteni, összefogni

Az eTanácsadó mennyire táplál települése iránt lokálpatrióta érzéseket, amivel a közösség katalizátorává, és térségi inkubátorrá teszi ePontját, települését

A helyszíni látogatások mellett a lakossági digitális írástudást is fejlesztettük. Teljesen eltérő csoportokhoz juttattuk el főként délutánonként, hétfőként az ePontok jelentőségét,

az informatika, az internet világát. Minden alkalommal más-más tapasztalattal gazdagodott hallgató, előadó egyaránt. Voltak teljesen kezdő, újrakezdő, haladó csoportok, közmunka programban részt vevők, aktív dolgozók, nyugdíjasok, fiatal felnőttek, főiskolások, egyetemisták Jászboldogházától, Debrecenig. Természetesen minden célcsoportnak eltérő témát kellett kialakítani, és eltérő előadásokat prezentálni, de a közös kapocs megvolt: az információs társadalom fejlesztése. Izgalmas szociológiai tapasztalatcsere volt, amivel közelebb kerülhettünk eltérő társadalmi rétegekhez.

Eközben mi eTanácsadók is tovább fejlődünk, eLearning rendszerben (digitális távoktatás), hiszen akkreditált felsőfokú Agrár eTanácsadó képesítést szereztünk páran. Mivel a vidéki térségekben dolgozunk, ezért fontos feladatnak tekintik a minisztériumban, hogy a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, valamint az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program lehetőségeit hirdessük, és pályázatait sikeresen elkészítsük.

Én személy szerint büszke vagyok arra, hogy Jászboldogháza talán kicsit példát mutathat a többi település-



Oktatás az érdeklődőknek Jászboldogházán

nek. Nem csupán nagyvárosokból lehet megyei munkát koordinálni, hanem vidéken is ki tud alakulni egy sikeres csapat. Bízom benne, hogy továbbra is lesznek még hasonló lehetőségeink.

Tegyük hát településeinkért, térségünkért, fejlesszük "eTársadalmunkat" !



Oktatás az érdeklődőknek Jászboldogházán

" Internetes ügyintézésben otthon, az eMagyarország Ponton..."

Pap Béla- ePont vezető

Magyar termékek és azok jelölései

Országunknak kiváló adottságai vannak, melyek régen és most is nagyon jó minőségű termékekkel szolgálhatnak. De mára egyre több külföldi, sokszor minőségileg silány termékeket rakunk a kosarunkba, pedig ha szétnéznénk a piacokon, polcokon, más üzletekben, vagy otthon termelni, akár olcsóbban és sokkal jobb minőségben tudnánk hazai termékeket vásárolni.

Egy pár adat az utóbbi 10 évről:

A málna termelésünk az ötödére csökkent, a szilva termelése pedig 40.000 tonnával esett vissza. A különféle behozatalunk kétszeresére nőtt, míg a népességünk 2%-al csökkent. Sok az import termék, és nem csak exotikus termékekre gondolok itt. Vöröshagyma termelésünk 64%-al csökkent. Pedig kiváló ízű magyar termékeink vannak.

9 cukorgyárunk egymás után zárt be. A cukor 60%-át külföldről hozzuk be. És csak egy cukorgyárunk maradt meg, a Kaposvári. 200.000 tonnával kevesebb friss magyar sertéshús kerül az asztalokra, és ez 50 milliárd bevételkiesés a hazai gazdáknak. A hazai tehéntejből 300 millió liter folyik el a lefolyóba.

Azt tudniuk kell, hogy az import termékek vásárlása esetén még inkább visszaszorul a hazai termékek, hazai gazdaságok termelése. Így munkahelyek szűnnek meg, családok mennek tönkre.

Almából 40%-al termelünk kevesebbet, mert sok a külföldi gyümölcs a hipermarketekben. És ezek akár több ezer, száz-ezer kilométer távolságból érkeznek, melyek már sok esetben bizonyítottan károsak lehetnek az egészségünkre, nem is beszélve arról, hogy még éretlenül, vitamin-ásványianyag hiányosan szedik le, és dobozokban, raktárakban, kocsikon „érik” meg, majd kerül a boltok polcaira. Egy külföldi paradicsom átlagosan 2480 kilométert tesz meg, míg eljut a magyar vásárlókhoz. Napok, hetek telnek el mire ideér a „friss” külföldi termék, míg a hazai, tényleg egészséges, friss termék akár pár óra alatt az asztalunkon lehet. Kiváló természeti adottságaink vannak, közel 6 millió hektár jó termőterület. Közel 180.000 gazdálkodó nap, mint nap küzd azért, hogy minőségi termékeit a hazai polcokra jutassa.

A tudatos, ésszerű vásárlás eredménye lehet a hazai borok sikere. Mára a polcok 95%-át csak minőségi magyar borok uralják.

Hazánkban egyre nő a magyar élelmiszerek iránti igény, de a fogyasztók nehezen igazodnak el a címkék, feliratok tömegében. A vásárlók szeretnének biztosak lenni abban, hogy valóban azt kapják a pénzükért, amit keresnek, s ami a csomagoláson olvasható, ezért a magyar termék három kategóriába sorolja a magyar eredetű élelmiszereket:

„A **magyar termék** minősítés vagy bármilyen egyéb állítás, amely az élelmiszer magyar származására utal, kizárólag akkor tüntethető fel, ha az áru magyar alapanyagokból, Magyarországon készült: a növényi eredetű élelmiszer alapanyagait hazánkban termesztették, a vadon termő növényt hazánkban gyűjtötték, kezelték, csomagolták; az állati eredetű élelmiszerekhez az állatokat itthon tenyésztették, dolgozták fel, illetve a halakat honi vizeinkből fogták ki, a vadakat itthon ejtették el.

Hazai terméknek akkor nevezhető az élelmiszer, ha összetevőinek legalább ötven százaléka magyar, és a feldolgozás

minden egyes lépése Magyarországon történt.

A harmadik kategória a **hazai feldolgozású termékek** köre. Ide tartoznak a Magyarországon feldolgozott, de import eredetű összetevőket tartalmazó élelmiszerek.

A felsorolt három kategória kizárólag az összetevők alapján különbözteti meg a termékeket, s nem a minőségük szerint. A minőségre vonatkozó elvárásokat a Magyar Élelmiszerkönyv tartalmazza.”

A magyar termék védjegy vásárlása esetén, nemcsak minőséget vásárolhat, hanem támogatja a hazai gazdálkodókat, gazdákat, saját magunk hasznára is válik. Keressük a magyar árut!



”A Kiváló Magyar Élelmiszer védjegyet az Agrármarketing Centrum működteti. Jelenleg több mint 70 vállalat 300-at meghaladó terméke jogosult a védjegy viselésére.

A védjegy célja az élelmiszer-előállítók védelme, a fogyasztók tájékoztatásán keresztül a fogyasztói döntések befolyásolása, az általános élelmiszer-fogyasztási

kultúra fejlesztése, az élelmiszergyártók ösztönzése a minőségfejlesztésre és az országimázs erősítése.



A vertikum másik pólusa a 2004-ben alakult. A Premium Hungaricum nem csak a magasan jegyzett márkáinkat kívánta támogatni, hanem a Kárpát-medence minden olyan élelmiszeripari kis- és középvállalkozását, amely a magyar hagyományokat tisztelő, egyedi és kiváló termékeket állít elő. Az alapító tagok (borászok, pálinka-, tészta- és vízgártók) szerint ezek a termékek illetve innovációk gyakran nem kapnak megfelelő anyagi támogatást a piacra jutáshoz és a fejlesztéshez.



A Magyar Árukért Szövetség alapítói szerint egyrészt azért kell magyar terméket fogyasztanunk, mert így az elköltött pénzt nem viszik ki külföldre, hanem az országban marad.



A többi termékcímkétől eltérően a Baromfi Termék Tanács 2002 óta forgalomba hozott Magyar baromfi címkéje szűkebb termékkört jelöl. A védjegyet azok a magyar termelők használhatják, akiknek Magyarországon nevelt és feldolgozott (vágott, darabolt, csomagolt) baromfiból készült termékei megfelelnek a hatályos magyar és uniós jogszabályokon túl azoknak a minőségbiztosítási szabályoknak is, amelyeket a védjegy szabályzata előír.”

Szendrei Péter

„BOLDOGHÁZA FÖLDJE ŐSI REDEMPTUS FÖLD...”

Május 6. a jászkun redemptio emléknapja

A régi magyar naptárak május hónapot *Ígéret havának* nevezték. 1745 májusa a jászok és kunok számára nem csupán a természet megújulásának ígéretét, hanem csaknem fél évszázados álmuk beteljesülését jelentette. Mária Terézia királynő ugyanis 1745. május 6-án írta alá azt a nagy jelentőségű oklevelet, amely a hosszú jobbágysági alávettség után ismét elhozta ősünknek a régen várt szabadságot. Ez az esemény volt a *redemptio* – az *önmegváltás*, amikor a jászok és a kunok példás összefogással, saját erejükből megváltották magukat, s visszakapták ősi kiváltságait.

Jászboldogházán 2006 óta a Szent Vendel parkban emlékmű őrzi a nagy esemény emlékét és az abban résztvevő boldogházi családok nevét. A következőkben a redemptio előzményeit, történetét próbáljuk röviden felidézni.

A kiváltságos jászok és kunok

A 13. és 14. században Magyarországra érkező kunok és jászok betelepülésük-től fogva jelentős kiváltságokat kaptak az uralkodóktól. Nem tartoztak földesúri szolgáltatásokkal, a jászkunok földjén nem alakult ki a jobbágysági-földesúri viszony, területe még a török hódoltság idején is koronabirtoknak minősült. Tulajdonosa az uralkodó volt, aki ezt a jogát a mindenkori nádor útján gyakorolta. A lakosok nem csupán a földesúri adóktól mentesültek, de a nemesekhez hasonlóan a vám-és harmincad mentesség és egyéb előjogok is megillették őket.

A kivételezett jogi helyzet ugyanakkor jelentős kötelezettségekkel párosult. Ezek közül a legfontosabb a katonai szolgálat volt: a jászkunok háborúk idején kötelesek voltak a királyi korona alatti hadba vonulásra, s ők biztosították a nádor fizetését is, aki a főbírájuk volt. Mindezeket a terheket azonban szívesen vállalták, büszkéek voltak szabad állapotukra, az országban egyedül álló, kivételezett jogi helyzetükre.

1702: a végzetes döntés

A török hódoltság után a bécsi udvar komoly anyagi gondokkal küzdött, a hosszú háborúskodás kimerítette a kincstárat. Pénzre volt szükség, ezért I. Lipót császár elhatározta, hogy az egész Jászkunságot áruba bocsájtja. Az eladást megelőzően 1699-ben átfogó összeírás készült a Jászkunságról, hogy felmérjék a terület értékét, gazdasági erejét és adóképesességét. Boldogháza ebben az időben Jászberény pusztája volt, s az összeírók a következőket jegyezték fel róla: „*Ez a pusztaság a berényi kerületben fekszik, Alsószentgyörggyel, Újszászsal, Mészével és Berénnyel határos, északnak tartva egy órányi a hosszúsága és félórányi a szélessége. Jó szántóföldjei és rétjei vannak. Mindig az alkapitányhoz tartozott, a jelenleg tekintetes Sötér Ferenc úr, Pest megye alispánja, akitől a pusztát a berényiek bérlik és neki évente 20 rajnai tallért fizetnek. Itt kinn tartják állataikat mind nyáron mind télen.*”

1702-ben megszületett a jászkunok számára tragikus döntés: az uralkodó 500 ezer rajnai forintért eladta a Jászkunság egész területét és lakóit a Német Lovagrendnek. Az adásvétel a fennálló törvények értelmében is jogtalan volt, hiszen a kiváltságos terület koronabirtok lévén elidegeníthetetlen volt.

Az eladással a jászok és kunok kiváltságai megszűntek, egyik napról a másikra jobbágysorba kerültek. Természetesen sohasem törődtek bele az ősi jogon szerzett kiváltságaik elvesztésébe. Már a következő évben lelkesen csatlakoztak a Rákóczi szabadságharcba, s a fejedelem meg is ígerte kiváltságaik visszaállítását, ami azonban a szabadságharc bukása miatt nem válhatott valóra. Mivel a Német Lovagrend nem tudta érvényesíteni vásárolt jogait, 1731-ben eladta jogát a Pesti Invalidus Rendháznak, ez azonban nem változtatott a jászkunok helyzetén.

„Életünket és vérünket” – és aranyforintjainkat...

A Jászkunságban hamarosan mozgalom indult a jogok visszaszerzésére, amit Pálffy János nádor is támogatott. A három kerületből követek indultak Budára és Bécsbe, kérelmükkel a királyig is eljutottak. Útjaikra ajándékokkal megrakodva indultak ősünk, vitték az akkor igazi csemegének számító teknősbékát, de vittek darutollat, kócsagtollat és aranypénzt is bőven, hogy kérésüknek nyomtatékot adjanak. Végül Mária Terézia királynő kegyelmesen megengedte: *ha a jászok és*



A jászboldogházi redemptiós emlékmű



A redemptiót engedélyező királynő -
Mária Terézia

kunok visszafizetik az eladási ár összegét a kincstárnak, visszanyerhetik régi szabadságukat.

Hatalmas összegnek számított ez akkoriban, a lakosok csak több évig tartó gyűjtéssel és kölcsönökkel tudták összeadni, ami kamataival együtt ekkor már 575 900 aranyforintot tett ki. Ezen túl vállalták 1000 lovas katona felszerelését, valamint a nádor évi tiszteletdíjának, fizetését. Bár a megváltás óriási terhet jelentett, a cserében kapott jogok is nagy jelentőségűek voltak. A diploma visszaállította a jászok és kunok örökös kiváltságait, melyek közül a legfontosabb a földesúri szolgáltatásoktól való mentesség, a szabad tisztviselő- és lelkészválasztás és a pallosjog (a bíraskodás joga) volt. A királynő új pecsét használatát engedélyezte a Jászkun Kerület számára.

(Kép: A Jászkun Kerület pecsétje 1746-tól)

A redemptiót követően a korábban jogilag egységes társadalom a megváltott föld arányában tagolódott: akik részt vettek a megváltásban, vagyonuknak megfelelő földterületet kaptak, ők lettek a *redemptusok*. A társadalom legfelsőbb szintjét foglalták el, rangjuk és jogállásuk a nemesekéhez hasonló volt. Azokat, akik nem tudtak részt venni a megváltásban, *irredemptusoknak* nevezték. Rajtuk kívül élt egy szegény, nincstelen réteg is a Jászkunságban, ők voltak a *zsellérek*. A megváltott földet tökeföldnek nevezték, ezen kívül azonban a teljes földterület csaknem a fele közös használatban volt, ebből alakultak később a *redemptus közbirtokosságok*. A jászkunok bírása továbbra is a nádor maradt, aki jogait az általa kinevezett főkapitány gyakorolta. A három kerület élén a kapitányok álltak, akik választással kerültek tisztségükbe, munkájukat az ugyancsak választott alkapitány vezetésével végezték.



A Jászkun Kerület pecsétje 1746-tól

Boldogháza puszta megváltása

A jászkunok számára sorsdöntő esemény idején Boldogháza Jászberény pusztája volt, ezért a területére eső megváltási összeget Jászberény fizette ki. Jászberény összesen 65.150 forint megváltási összeget fizetett, mellyel saját határán kívül a kiskunsági puszták közül Lajos, Mizse és Bene puszta felét is megváltotta, a következő összegekkel:

Jászberény	40.000 rajnai forint
Boldogháza	8.000 rajnai forint
Négyszállás	2.000 rajnai forint
Mizse	6.000 rajnai forint
Lajos	5.000 rajnai forint
Bene	3.750 rajnai forint

A kiskunsági pusztákat később a jászságiak telepítették be. Boldogháza megváltásban több olyan jászberényi család is részt vett, akik később tanyákat építettek az akkor még végtelen pusztaságban, később pedig ide költöztek, s ők lettek a későbbi falu megalapítói.

„Boldogháza földje ősi redemptus föld...”

Az önerőből történő megváltás jogos büszkeséggel töltötte el az abban résztvevőket, melynek emlékét generációkon át megőrizték. Ez jelentette az alapját a sokszor emlegetett jászkun öntudatnak, amit máig is jellemzi a jászok és kunok leszármazottait. A legtöbb jászsági településen minden évben megünneplik a jeles napot, Jászberényben díszes ünnepség keretében, a Jász kapitány szobra előtt tisztelegnek az ősök emléke és példamutató áldozatvállalása előtt.

(Kép: A jász kapitány szobra Jászberényben)

Jászboldogházán 2006-ban a XII. jász világtalálkozó alkalmára készült az a szép megformálású emlékmű, amely a Szent Vendel parkban őrzi a redemptio emlékét. Rajta olvasható a címben szereplő idézet is, hátoldalán pedig az egykori boldogházi redemptus családok neveit őrzi az utókor számára.

Az idézet így folytatódik: „Boldogháza földje számunkra a szeretett szülőföld is.” A jászkun redemptio évfordulóján tisztelettel emlékezünk elődeinkre, akik évszázadokkal ezelőtt jelentős áldozatot vállaltak ennek a földnek a megváltásáért és szabadságáért.

Papp Izabella



A jászkapitány szobra Jászberényben

Fölhívás volt levanteegyesületi tagokhoz

(volt leventékhez és levanteleányokhoz)

Időben minél távolabb élünk egy adott történelmi eseménytől, annál értékesebbé és fontosabbá, ugyanakkor nehezebbé válik a szemtanúk emlékezetének föltárása és megőrzése. A helyi levanteegyesület története is nélkülözhetetlen része ennek a helytörténetnek.

A Levanteintézmény, mely tevékenységét a helyi levanteegyesületeken keresztül fejtette ki, a Horthy-korszak sajátos ifjúsági intézménye volt, mely először tett kísérletet arra, hogy az iskolai oktatáson kívül oktassa-nevelje a fölnövekvő generációkat – kezdetben csak a 12 és 21 éves életkor közötti fiúkat, később a leányokat is.

A szervezet az 1921. évi LIII. törvénycikkkel, az ún. testnevelési törvénnyel született meg. A törvény formája kettős: az ifjakkak testi és szellemi képzést is kívánt nyújtani – a trianoni békediktátum revíziójaként a történelmi Magyarország helyreállításának céljával. A törvény végrehajtási utasítása 9000/1924. számon három évvel később jelent meg. Inkább ez utóbbi következtében születtek meg sorra a mai Jász-Nagykun-Szolnok megye területén – így településünkön – is a helyi levanteegyesületek.

Az 1939. évi II. törvénycikk, az ún. honvédelmi törvény értelmében a levante kötelezettség honvédelmi kötelezettséggé vált, vagyis a Levanteintéz-

mény a hadsereg előkészítő szervezete lett. Nem véletlen, hogy sokak emlékezetében az intézmény megszűlésének évéként a sordöntő 1939. esztendő maradt meg.

A Levanteintézmény végzetét, a volt egyesületi tagok tragédiáját a második világháború okozta. Közben mintegy hatvanezer levante szállításra ki Németországba, a Harmadik Birodalom „megvédése” céljából. Az ellenséges szovjet katonák által foglyul ejtett nem ritkán 14-16 éves fiatalok szenvedései ezután kezdődtek igazán. Miután a Debreceni Ideiglenes Kormány meghozta 529/1945. számú rendeletét, a Levanteintézmény volt tagjait és vezetőit elfogták és elítélték. A nyugati hadifogságból hazatért vagy hazafelé tartó levante és civil lakosság „felelősségre vonása”, illetve jóvátételi munkára, ún. „málenkij robotra” hurcolása mindennapossá vált. Az elhurcoltak több éves, több évtizedes „büntetést” kaptak koncepciók perke keretében olyan bűnökért, amelyeket soha el nem követtek. S bár az 1950-es években a szovjet lágereket folyamatosan fölszámolták, az elhurcolt polgári lakosság, illetve a levantei töredéke térhetett csak haza. Az ifjúság jogtalan és megbocsáthatatlan elrablása miatt pedig mind a mai napig testi-lelki kártérítésért kiált az egyre szerényebb

számú túlélők csoportja.

A Szerző ezúton szeretne kutatásaihoz segítséget kérni a helyi levanteegyesület történetének megismertetése céljából volt tagjaitól a következő formában:

1. *levanteegyesületi dokumentumok, iratok, fényképek (pontosan megjelölve: hol, mikor készült a fotó), tárgyi emlékek vagy azokról készített felhasználható minőségű másolat, fénykép;*

2. *levanteegyesületi életről, levanteként megélt háborús esemény(ek)ről, illetve hadifogságról szóló visszaemlékezések (a hadifogság helyének és idejének pontos megjelölésével) írójának aláírásával.*

A Szerző önzetlen **főljánlásokat** vagy **másolatokat** vár, melyekért anyagi ellenszolgáltatást nyújtani **nem** tud.

Valamennyi értékes történelmi adat szükséges ahhoz, hogy a helyi levanteegyesület történetét hitelesen lehessen megírni, és jelen lap későbbi számában publikálva megőrizni az utókor számára.

Segítségét és fáradozását köszöni

KIS KRISZTIÁN BÁLINT

történetész, tanár

5000 Szolnok, Tószegi út 45/B

rebutia@freemail.hu

A helyi levanteegyesület története I. Bevezetés

(részlet)

A Levanteintézmény a Horthy-korszak sajátos ifjúsági intézménye volt, mely először tett kísérletet arra, hogy az iskolai oktatáson kívül, szervezett formában oktassa-nevelje a fölnövekvő generációkat – kezdetben csak a fiúkat, később már a leányokat is. Az „iskolán kívüli” kategória azokra a 12 és 21 éves életkor közötti fiúkra vonatkozott, akik az elemi iskolából kikerülve nem folytatták tanulmányaikat.

A szervezet az 1921. évi LIII. törvénycikkkel, az ún. testnevelési törvénnyel született meg. A törvény és az intézmény létrehozásának célja kettős: a fölnövekvő generációknak testi és szellemi képzést is kívánt adni – a történelmi Magyarország helyreállításának céljával. A törvény végrehajtási utasítása 9000/1924. számon három évvel később jelent meg.

A Levanteintézmény történetének első nagy korszaka a levanteegyesületek megszervezésének időszaka, mely 1928-ig nagyjából befejeződött – a mai Jász-Nagykun-Szolnok megye területén is. A törvény szellemének megfelelő első vidéki testnevelési tanfolyamot 1922-ben éppen a megyeszékhelyen, Szolnokon tartották. 1923-ban készült el a levantejelvény első változata: kis zománcozott zöld fenyőág, fehér „L” betűvel és kék színű nefelejccsel. 1926-ban vezették be a köszöntési kötelezettséget; a levantei feljebbvalóikat „Szébb jövőt!” formában köszöntötték, amire az oktató válaszköszönése az „Adjon Isten!” volt.

A szervezet irányítása egészen 1939-ig a vallás- és közoktatásügyi miniszter hatáskörébe tartozott. A minisztérium által létrehozott *Országos*

Testnevelési Tanács (OTT) feladata véleménynyilvánításra s tanácsadásra szorítkozott. Az OTT helyi szervei a vármegyék, települések (törvényhatósági jogú városok, egyéb városok, községek) és tanyakörzetek szintjén létrehozott testnevelési bizottságok voltak.

A Levanteintézmény történetének második nagy korszaka a hadsereghez való közeledés jegyében telt 1929 és 1939. között. A levanteegyesületek hagyományos tevékenysége volt elsősorban a testnevelés, a sportversenyek, emellett a vallás- és erkölcsi nevelés, népművelési és műkedvelő előadások, tanfolyamok, kirándulások, jótékonyági tevékenységek, hazafias és egyéb ünnepek megtartása.

MEGÚJUL A TÁPIÓI KERESZT

Ez év májusában elkészül a tápió kereszt felújítása, amire a katolikus hívek adományai nyomán nyílt lehetőség. A felújítási munkálatok lelkes szervezői és intézői Kispálné Baranyi Aranka és Kocsis Imre, akik egykor maguk is a tanyavilág lakói voltak.

Az eredeti keresztet 1898-ban állíttatták az alsóbaldogházi és a tápiói határban lakó katolikus hívek, s egy haranglábbal együtt az 1894-ben saját adományaiból épített iskola és imaház mellett állt. 1908-tól kápolnává alakították az iskolát és imaházat, és a kápolnától mintegy 500 méter távolságra új iskolát építettek. A keresztet és a haranglábat ekkor a kápolna elé helyezték át.

Az 1963-as árvíz során a tanyai lakosok nagy része a faluba költözött, ezért megszűnt az iskolai oktatás és a kápolna látogatása is. A tápiói iskolát és kápolnát 1972-ben lebontották, a kereszt továbbra is a tápiói határban állt, de az idők során erősen megrongálódott.

Amikor fölvetődött, hogy a Boldogházi Elszármazottak szép kezdeményezése nyomán ez évben a tápiói iskola megjelölésére kerül sor, megszületett az elhatározás, hogy erre az alkalomra



elkészülhet a kereszt felújítása is.

A keresztben lévő márvány emléktábla mögé napjainkból származó emlékek kerülnek az utókor számára: a Boldogházi Hírek jelen száma, országos és megyei napilap, a régi kápolna és kereszt fényképe, és a felújítás előtti állapotot tükröző fénykép. Emellett egy emlékirat, amely a kereszt történeten

túl a község mai helyzetéről ad rövid áttekintést.

2012 június 2-án tehát a megújult kereszt várja majd az ünnepségre érkezőket, s még sokáig hirdeti Isten dicsőségét a tápiói határban, egyben az elődök iránti tiszteletet és megbecsülést.

Papp Izabella

Csoportkép 1924-ből

Az alsóbaldogházi iskola diákjai

B. Baranyi Antal

viszaemlékezése alapján 2010 nyarán

1. sor ülő fiúk

Ézsiás Sándor, Matók Kálmán, Kisádám Mihály, Matók Sándor, Rigó László, Szarvas Mihály

2. sor

Matók Mária (Dezső huga) - Fehér (?) Mária — Varga (Bene). Rozália (Kuklétáné) Szarvas Borbála — PÁSZTI TERÉZ tanítónő -- Csillik (?) cseléd — Bódi Mária, Ézsiás Erzsébet - cseléd

3. sor

Dalmadi Irma - Pócz Margit — Bódi Erzsébet (Kesikné Bözsi néni) — Túróczi Marcella (Baranyiné) - Bujdosó Margit — Töröcsik Mária — Birgés Erzsébet Ézsiás Mária — Kisádám Mária (Menyhárt Bandi neje) - Gömőri Erzsébet — Fehér Margit v. Rozália — Matók Borbála

4. sor

Szanyi István (menhelyi gyerek) — Bató Pál - István — Rebon Péter (menhelyi) -, Házkötő Antal Birgés - Nagy Kálmán (sapka nélkül) — Ézsiás József Varga (Bene) László -- Bódi Péter (Kesikné Bözsi néni testvére)

5. sor

Nagy János — Töröcsik János Bódi Károly — B. Baranyi Antal — Birgés Béla — Ilcsi(?) István -- Házkötő István Váci Imre — Dalmadi Rudolf — Váci István



Baranyi János



Lovas felvonulás



Fogathajtó versenyen a 60-as években



Ovis legények az ünnepi műsorban



A nyugdíjas zenekar



Megemlékezés 1848. március 15-ről

Született:

Koós Zoltán (Takács Olga-Koós Zoltán)
Nagy Zita (Nagy Zsuzsanna-Nagy Zoltán)

Búcsúzunk

Bazsó József (1924-2012)
 Bózsó Károlyné (1953-2012)
 Simon Béla (1943-2012)
 Mézes Péter (1939-2012)
 Besenyi Elek (1938-2012)

Boldogházi HÍREK

Felelős szerkesztő:

Konkoly Béláné

Szerkesztők: **Dr Fehérváry Mária**
Papp Izabella
Tóthné Simon Aranka
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő

Gerhát Károly

Felelős kiadó:

Községi Önkormányzat**Készült:**

Polgármesteri Hivatal
 Jászboldogháza